PÍSECKÝ SVĚT

svobodný prostor pro vaše názory

WWW.PISECKYSVET.CZ

ZÁŘÍ 2016

Pro všechny, kdo mají rádi Písek a Písecko, pro místní i návštěvníky...

cena 15 korun

CO přes léto upekli radní a zastupitelé

ROZHOVORY:

Martin C. a Petr **PUTNOVI**

Petr **MANO**

OZVĚNY LÉTA

Roman František DRAGOUN

100 let od narození

ANTITELEVIZNÍ příloha | **KŘÍŽOVKY** | inzeráty **ZDARMA**

9 772464 751002 09

PŘEDPLAŤTE SI PÍSECKÝ SVĚT – viz str. 3

Písecký svět

ZÁŘÍ 2016

cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**

ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
Zapsaný spolek
registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*
Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování jakýchkoli částí povoleno **se souhlasem redakce a s uvedením zdroje.**

Tisk: MAFRA Praha

Rozšiřuje společnost PNS a.s.
Redakční uzávěrka: 23. srpna 2016

© Písecký svět

PÍSECKÝ SVĚT DO VAŠÍ SCHRÁNKY:

Objednávejte na telefonu
739 348 550
nebo e-mailem:
redakce@piseckysvet.cz

Za 15 korun budete mít jistotu dodání bezprostředně po vydání.

STK Mirotice s.r.o.
stanice technické kontroly a měření emisí

382 229 094
www.stkmirotice.wbs.cz

Zajišťujeme zákonem předepsané kontroly motocyklů, osobních motorových vozidel, nákladních vozidel do **3,5 t** a jejich přípojných vozidel, dále traktorů i jejich přípojných vozidel.

Z obsahu:

AKTUÁLNĚ: **Sladovna volá SOS...** **5-6**
ZRCADLO: **Zipáci na olympijském Lipně** **7**
TÉMA: **Novinky z rady a zastupitelstva** **8–9**
Z WEBU: **Zastupitelé o SMART CITY PÍSEK** **10-11**
ROZHOVOR: **Bratři Martin C. a Petr Putnovi** **12–15**
FOTOREPORTÁŽ: **Mezinárodní folklorní festival v Písku** **16-17**
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA
aneb: NESEĎTE DOMA! – kalendář, výstavy **19–22**
KULTURA: **Zpátky do školy Sladovny** **23**
FOTOANKETA: **Vzpomínky na léto** **24-25**
ROZHOVOR: **Petr Mano – Text si musíš vysedět...** **26-27**
OHLÉDNUTÍ: **František Roman Dragoun– Sto let od narození** **28-30**
KULTURA: **V září v muzeu zazáří poklad** **31**
HISTORIE: **Kterak a kdy v Písku muzejnictví začínalo** **32**
ČTENÍ Z PÍSKU: **Po stopách slavných kantorů** **33**
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **Vladimír Svozil – Nechtěli mne, a tak...** **35**
POD POKLIČKOU: **Žitný kváskový chleba** **36**
ODJINUD: **Karel Pecl – Srílanská doleva** **37**
PUBLICISTIKA: **Petr Putna a Rosťa Homola** **38**
SOUTĚŽ: **O poukázku na výborné sýry** **40**

O Jitexu příště, dnes například o fašismu a zodpovědnosti

Na strništích už začíná foukat :-). To jsme kdysi pravidelně čítali v září v čítankách... V našem prázdninovém čísle jsme vám slíbili, že budeme dál psát o onom velikém fenoménu, jakým byl pro Písecko JITEX. Máme nově nasbírány další vzpomínky pamětníků, ale ještě bychom rádi získali více obrazových materiálů. A tak prosím: pokud byste mohli a chtěli čímkoli přispět, napište nebo zatelefonujte nám, budeme se historii i současnosti Jitexu dál věnovat.

V tomto čísle Vám předkládáme hned dva zajímavé rozhovory, dotýkající se mimo jiné doby „dávno minulé“ – jež nás všechny stále tolik ovlivňuje. S Petrem a Martinem Putnovými jsme si povídali například o osobní statečnosti a o tom, jak se postavit ke všem nynějším strachům a chmurám, jež nás jímají při sledování zpráv. Zkuste také popřemýšlet, jakou souvislost má dnešní doba s „dobou temna“ těsně před vypuknutím druhé světové války, a jakou míru spoluzodpovědnosti za vše si každý sám (ne)připouštíme.

Ve druhém rozhovoru vzpomíná spisovatel Petr Mano, že 80. léta v Písku nebyla jen bolševickou šedí, že byla naopak v mnohém pestřejší než dnes, a mluví o tom, jak vznikají jeho knížky a jak vídá po hospodách hlavně mladé zombie.

Ta zmíněná zodpovědnost se samozřejmě týká i okolí nejbližšího, a tak se věnujeme i zprávám o všem, co se v Písku v nejbližší době chystá. A již tradičně: přispívejte na www.piseckysvet.cz, sledujte nás na FB, pište a zajímejte se o vše.

Za celou redakci Zdenka Jelenová

FOTO MĚSÍCE:

AKCE ACROCEPHALUS POČTYŘICÁTÉ. *Navštívila jsem v srpnu s dětmi rybník Řežabinec v rámci už 40. ročníku Akce Acrocephalus, která představuje veřejnosti metody výzkumu a kroužkování ptáků v téhle národní přírodní rezervaci.* ***Bukáček****, kterého se nám podařilo spatřit a vyfotit, je naše nejmenší volavka. Je poměrně vzácný, chráněný jako silně ohrožený druh a asi jsme měli docela štěstí, že se ten den zrovna chytil do sítě. Musím říct, že exkurze na Řežabinec byla skvělá a pan Jiří Šebestián, ornitolog z Prácheňského muzea v Písku, je chodící encyklopedie. Mě i mé holky to natolik nadchlo, že jsme rozhodnuté jet příští rok na kroužkování s nimi jako dobrovolníci. Myslím, že by téma kroužkování bylo velmi zajímavé na rozhovor v Píseckém světě.* ***Text a foto DAGMAR HOVORKOVÁ***

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za stejnou cenu (15,- Kč) nabízíme PŘEDPLATNÉ (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, **tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek.**
Další číslo Píseckého světa vyjde v pátek 30. září. Děkujeme za Vaši přízeň!

Bohuslav Richter
Víno v Šibeniku

Uličky drobounké
jak vrásky ve tvářích starých žen,
dýchá z vás stejný klid.

Chlapci, jimž touhu vyčteš v očích,
na schůdcích sklípku zas víno
začínají pít.
A každá žena, která přejde kolem,
aniž to tuší, jde tudy vlastně
nahá.

A já,
i když to víno popíjím jako oni,
i když mi chutná, steskem zaplavuje,
a také každou ženu svlékám očima,
a toužím a dychtím jako oni,
nejsem přijat.

Protože můj rod zde na polích
nepostavil jedinou mohylu.
Nebyl jsem zde zasazen
a necítil jsem v ústech růst víno.

(Z básnické sbírky Přicházím k Tobě, 2006)

Pieter a Vendulka: Síla a elegance

Mohutní a krásní hřebci s křehkými, leč ráznými dámami v sedlech, naprostá souhra jezdců a jejich koní při skocích, odvaha těch policejních, přesnost a síla studenokrevných tahounů – to vše obdivovaly davy návštěvníků tradičního chovatelského dne, který uspořádal Zemský hřebčinec Písek v sobotu 20. srpna.

Velkým potleskem publikum ocenilo ukázku pražské jízdní policie, stejně jako pohádkové představení minikoní ze stáje Przechwost a skvělou velkou kombinovanou čtverylku Zemských hřebčinců Písek a Tlumačov a Národního hřebčína Kladruby nad Labem.

Na fotografii Vendulka Šponarová a impozantní plemenný fríský hřebec Pieter Van Diphoorn, kteří se předvedli hned ve dvou náročných ukázkách.

Více fotografií a krátký videozáznam najdete na www.piseckysvet.cz.

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

Tradiční česká kuchyně • Tankové pivo (Pilsner Urquell, Kozel) • Venkovní terasy s dětským koutkem • Zázemí pro cyklisty

Traditional czech cuisine • Excellent czech beers (Pilsner Urquell, Kozel) • Outdoor terrace with children's playground • Facilities for bikers

Traditionelle böhmische Küche • Ausgezeichnete tschechische Biere (Pilsner Urquell, Kozel) • Aussenterrasse mit Kinderecke • Radfahrer willkommen

397 01 PÍSEK, SVATOTROJICKÁ 164, TEL: +420 604 333 444
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

Vzpomínka

Krátce po mimořádně vydařeném Chovatelském dnu v Zemském hřebčinci nás v pondělí 22. srpna nečekaně zastihla smutná zpráva o skonu MVDr. Pavla Sedláčka, bývalého ředitele Zemského hřebčince v Písku a našeho kolegy. Velmi si vážíme toho, že se vedle bezpočtu svých životních aktivit věnoval také činnosti ve Společnosti pro česko-německou spolupráci Písek, jejímž byl zakládajícím členem. Vždy mu šlo hlavně o vzájemné poznávání a porozumění, vždy ochotně provedl naše německé hosty městem nebo hřebčincem. Díky tomu byl dobře známý i v našich partnerských městech, hessenském Wetzlaru a bavorském Deggendorfu. Děkujeme a vzpomínáme.

Jan Neubauer a Magdalena Myslivcová
Společnost pro česko-německou spolupráci Písek

Sladovna volá SOS: Kdo jí hodí záchranné lano?

Na sklonku června obdrželi všichni písečtí zastupitelé od ředitelky Sladovny Písek Terezy Dobiášové otevřený dopis. Vyzvala je, aby se začali intenzivně zabývat problematickou situací Sladovny, poskytli jí podporu a pomoc.

„Zdá se mi, že se město Písek ve vztahu ke Sladovně ocitá na určité křižovatce, kdy si musí ujasnit, zda má zájem o rozvoj instituce konkrétního profilu, rozsahu a dopadu činnosti, a zda je skutečně ochotné tomu přizpůsobit další kroky v oblastech kultury, cestovního ruchu, investic, majetku a koordinace spolupráce mezi jednotlivými odbory městského úřadu. V loňském roce město schválilo koncepci rozvoje Sladovny Písek o.p.s., dnes si situace žádá další – již konkrétnější – opatření. Dopředu předesílám, že podstatným faktorem, který přispívá k odhalení problematických souvislostí mezi městem a Sladovnou je fakt, že po třech letech nárůstu návštěvnosti a tržeb se tento trend v roce 2016 zastavil,“ píše Tereza Dobiášová a zdůrazňuje: *„Svou velikostí je Sladovna (a bude to ještě markantnější po dokončení dalších etap rekonstrukcí) bez silného a vědomě zaměřeného cestovního ruchu ve městě dlouhodobě neudržitelná.“*

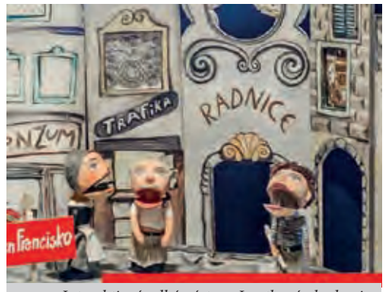

Interaktivní velká výstava Loutková akademie ve Sladovně děti baví...

Město Písek nainvestovalo za posledních 10 let do Sladovny cca 350 milionů korun, a jelikož se jedná o instituci nadregionální a na cestovním ruchu přímo závislou, rozhodlo se tak nepřímo i pro investici do cestovního ruchu samotného. Právě management cestovního ruchu ale v Písku prochází neustálými změnami v závislosti na vůli či nevůli politických reprezentací, a kýžený efekt znovu a znovu začínané a přerušované práce se tak stále nedostavuje. Po posledním zemětřesení po komunálních volbách byla v loňském roce rozprášena dobře fungující Kancelář destinačního managementu a s velkým skluzem založena nová organizace Píseckem s.r.o., jejíž výsledky na sebe zatím nechávají čekat. Na letošní nepřipravené turistické sezóně v Písku se to výrazně podepsalo.

Tereza Dobiášová se v dopise odvažuje spekulovat: *„Jsem přesvědčená, že kdyby KDM pokračovalo v podobě, v jaké fungovalo na začátku roku 2015, a mohla bych se o něj, stejně jako o odbor a politické vedení odpovědné za kulturu a cestovní ruch opřít jako dřív, nedošlo by k poklesu tržeb a návštěvnosti Sladovny – a nebo by to byl alespoň pokles jemnější. Ve chvílích vyšších provozních nároků a nutné vnitřní transformace by se organizace měla o co opřít.“* Podle ředitelky je jednou z podmínek úspěchu Sladovny, že se *„město bude věnovat péči o kulturu a cestovní ruch vážně, koncepčně a prakticky, jako jednomu ze svých tří strategických cílů a bude schopné efektivně integrovat Sladovnu a její náplň jako jeden ze svých tří podstatných elementů, tvořících unikátní nabídku cestovního ruchu v Písku.“*

Pokračování na straně 6

Koncert pro Romana:
Kapely a kamarádi budou vzpomínat na zvukaře Podčáry Romana Vachuleho

Divadlo Pod čarou se po náhlém odchodu klubového zvukaře Podčáry a našeho kamaráda Romana Vachuleho rozhodlo uspořádat vzpomínkový KONCERT PRO ROMANA. Celý festival se ponese v duchu benefice a vybraná částka bude směřovat Romanovu synovi Romanovi Vachulemu mladšímu.

Vzpomínková přehlídka kapel, které Romana dobře znaly a chválily si vždy jeho ozvučení, se koná **2. září od 16 hodin.** *„Děkujeme za velký zájem kapel podpořit tento benefiční festival. Bohužel časový prostor je omezen, a tak zahraje celkem osm skupin. Podčáru otevíráme již v 16 hodin,“* zve všechny známé a kamarády Romana Vachuleho ředitel Divadla Pod čarou Miroslav Pokorný. *„Těšíme se i na velkou diváckou podporu. Roman si to zaslouží!!!“* dodává ředitel Podčáry.

Přijďte zavzpomínat na člověka, který měl srdce na dlani a pro píseckou kulturu a klub Divadlo Pod čarou žil od jeho samého počátku. Více na *http://www.podcarou.cz/*.

DIVADLO POD ČAROU

ZAUJATÝM POHLEDEM:
Co ve vás zarezonovalo v uplynulém měsíci?

Zbyněk KONVIČKA
publicista a redaktor webu www.propamatky.info

Fenomén Nohavica – který v Písku v srpnu bavil, vtipkoval i dojímal. Jarek Nohavica je na naší písničkářské scéně živoucí kometou. Přijede, zazáří a po delším čase se opět vrací, aby zazářil o to víc. Své fanoušky v tom kterém místě republiky nechá pár let patřičně vyhladovět, aby jim když dorazí, naservíroval co možná nejchutnější menu ze své bohaté tvorby. Nejinak tomu bylo i 5. srpna v píseckém letním kině, které praskalo ve švech.

Vzpomínám si na koncert Jarka Nohavici v roce 2003 na druhém nádvoří strakonického hradu, které zaplnilo 1300 lidí. Nohavica utáhl celý koncert naprosto sám, mezi písněmi by bylo slyšet spadnout pověstný špendlík. První zážitek a dojem z jeho vystoupení byl, že ten týpek z Ostravy vládne neskutečným charisma, kterým si své posluchače dokáže doslova omotat kolem prstu a udržet si jejich pozornost bez velkých gest a předvádění se.

Dvouhodinový koncert v Písku se dvěma přídavky a dvakrát potleskem celého amfíku vestoje mi tento první dojem před 13 lety jen potvrdil. Nohavica si ale tentokrát přizval dva hosty – neskutečného akordeonistu Roberta Kusmierskiho z Varšavy a vynikajícího perkusistu Pavla Plánka z Plzně. Oba Nohavicu doplňovali po většinu písní velmi vkusným a příjemným nevtíravým doprovodem. Všichni tři tak tvořili de facto kapelu, která se obejde bez dalších muzikantů i nástrojů. Skvěle se všichni tři bavili a doplňovali.

Dva tisíce návštěvníků dostalo to, co očekávali a mnohem víc. Vedle nezbytných a povinných písní Kometa, Dokud se zpívá či Až mě zítra ráno v pět zazněly i novější věci z posledního alba Tak mě tu máš, stejně jako zbrusu nové songy. Ty by se měly objevit na plánovaném albu snad do Vánoc.

V čem byl Nohavica mimořádně zdatný, byla komunikace s publikem svým lehce žoviálním ostravským dialektem. Koncert byl o to působivý i díky parádní práci osvětlovače, který se světelnými efekty dodával koncertu na dynamičnosti a vykouzlil vždy přiléhavou atmosféru ke každé písni. Jeho věrní fanoušci nemohli odcházet nespokojení.

Sladovna volá SOS: Kdo jí hodí záchranné lano?

Dokončení ze str. 5

S odstupem dvou letních měsíců jsme Tereze Dobiášové za redakci Píseckého světa položili několik otázek.

Jaké byly reakce zastupitelů a vedení města na váš otevřený dopis?
T. DOBIÁŠOVÁ: Přiznávám, není to úplně běžný krok vyzývat zastupitele otevřeným dopisem, nicméně jsem cítila velmi silnou potřebu otevřít téma kolem Sladovny a kolem cestovního ruchu. Dostala jsem se do situace, kdy jsem si uvědomila, že bez užší spolupráce s městem a s těmi, kteří mají cestovní ruch ve městě na starost, už nemůžu garantovat, že bude Sladovna fungovat tak, jak má: s dobrou kvalitou veřejné služby a s vyrovnaným rozpočtem. Krize přišla se zprovozněním prostorů zrekonstruovaných v loňském roce. Ukázala se obrovská náročnost, kterou už nejsme schopní (v tuto chvíli) jako organizace sami kompenzovat.

Jak se nyní situace vyvíjí?
T. D.: Ačkoliv ještě nedošlo k veřejnému projednání mého dopisu, začali jsme s vedením města, s odborem školství a kultury, s jednatelem Píseckem s. r. o. o těch věcech mluvit a hledat cestu. Ta už má teď jasnější obrysy, podle mého názoru je možná a vede k udržitelnému řešení. Jsem velmi vděčná, jak se k situaci postavila paní starostka, oba pánové místostarostové i správní rada. Velmi si toho vážím a myslím (doufám), že to společně zvládneme.

Sladovna má již schválenou novou koncepci rozvoje, vypisuje se architektonická soutěž, připravuje se investice do dokončení rekonstrukce. Jak by podle vás měla v budoucnu Sladovna fungovat, aby byla dlouhodobě udržitelná?
T. D.: Je třeba vyvažovat veřejnou kulturní službu, která je ze své podstaty nezisková, s aktivitami zaměřenými na tvorbu zisku, které by pokrývaly náklady na kulturní provoz v přiměřeném poměru k příspěvku města. Pro mě je dlouhodobý cíl: 50 % prostředků od města, 50 % z vlastní činnosti. Z tohoto hlediska je pro nás turistický ruch úplně klíčový. Druhá věc, podobně závažná z hlediska dopadu na rozpočet organizace, je to, co konkrétně tato budova nabízí provozu, který se v ní odehrává. Sladovna je nádherná, ale extrémně provozně náročná. A proto je zásadní zvýšit funkčnost, přehlednost budovy, ale velmi podstatné by bylo i snížit její energetickou náročnost. To ovšem bude možné až s dokončením rekonstrukce celého objektu a pravděpodobně to bude finančně velmi nákladná akce. Úplně konkrétně: v tuto chvíli se soustředím na vytvoření základu kvalitních, z hlediska našich návštěvníků co nejatraktivnějších expozic, abychom je byli schopni dobře nabídnout, prodat a udržovat tak, aby se návštěvníci vraceli. A tento základ pak vždycky doplňovat dočasnými výstavami – v menším počtu. Vedle toho se systematicky věnovat navyšování vlastních zdrojů a rozvoji turistického ruchu. Když bude v Písku fungovat dobře cestovní ruch, Sladovna bude úspěšná.

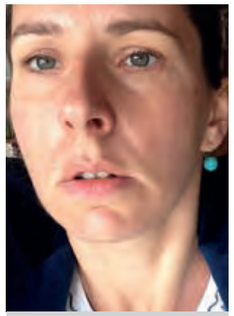

Tereza Dobiášová, ředitelka Sladovny Písek, o.p.s.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

INZERCE

ZASTAVENÍ NA KONCI LÉTA...

V internetovém obchůdku Ateliér Arwenka najdete originální výrobky pro krásu vašeho domova či pro radost. Zveme vás do svého světa tvoření. Potkáte se v něm s šicí tvorbou, vůní rostlin i přirozenou jemností přírodních materiálů. V našem e-shopu nakupujete přímo u výrobce!

Lněné a bavlněné tašky
Originální tašky
Z kvalitních látek s potiskem růží nebo starého písma. Tašky jsou příjemně lehké, dobře se nosí a snadno se udržují.

Mýdla od srdce
Přírodní mýdla ve tvaru srdce
Dárkově balená mýdla v pěti vůních. Drobný dárek, který potěší.

Pytlíky s novými motivy
Skřítkové a víly s písmenky
Pytlíky od skřítka či víly potěší malé i velké lidičky. Jsou šité z přírodní bavlny světlé barvy. Vyrostla nám abeceda...

Nové úložné pytlíky
Režné s květinovou podšívkou
Praktické pytlíky s pevným dnem určené k uložení pečiva nebo jiných potřebných věcí. Tentokrát z krásné tkaniny s výraznou plátnovou vazbou.

NÁŠ SORTIMENT ŠIJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz
OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA:
v Písku a Putimi, po dohodě
tel: 775 339 411
A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich stránkách

Ateliér Arwenka

ZIPÁCI NA OLYMPIJSKÉM LIPNĚ

Taneční centrum Z. I. P. Písek mělo tu čest reprezentovat Písek v Rio Parku Lipno. Měli dva velké vstupy v úterý 16. srpna, kdy na Lipno dorazili také olympijští borci z Ria. Lipno praskalo ve švech a publikum ZIPáky odměnilo velkým potleskem.

VE SLUŽBĚ. *Velký ohlas vzbudilo v sobotu 20. srpna v hřebčinci vystoupení sehrané jednotky pražské jízdní policie. Za první Československé republiky působilo v Praze až pět oddílů jízdní policie, lišících se barvou koní. Znovu ve službě jsou koně od roku 1991. Standardním plemenem policejních koní je český teplokrevník, nejčastěji pocházejí z píseckého hřebčince. Jízdní policejní oddíly působí také v Brně a Zlíně, v Ostravě a Pardubicích se na koních pohybují strážníci městské policie. Osvědčují se při službě v obtížném terénu, pátracích akcích, zákrocích proti agresivnímu davu, ale také policii skvěle reprezentují. Jsou nebojácí, klidní, poslušní. Budí respekt.* ***Nebyl by to skvělý nápad i pro písecké strážníky?***

REDAKČNÍ GLOSA

Tiskové zprávy z rady a zastupitelstva začínají mít v poslední době jediný společný jmenovatel. Téměř ve všech figuruje jako navrhovat, předkladatel a univerzální akční hybatel všeho pokrokového dění v našem městě místostarosta Josef Knot. Člověk se stěží brání vtíravé otázce, na čem vlastně pracují ostatní – starostka, druhý místostarosta, radní a zastupitelé – když se o jejich výstupech tak málo píše?

Druhým nepřehlédnutelným fenoménem současnosti Písku je prorůstání smartových, chytrých, a vůbec všestranně inteligentních jevů do všech oblastí každodenního života. Ve svém okolí sice dosud žádné chytré změny nepozorujeme, ale mezi zprávami z radnice už jen stěží nalezneme takové, kde by chytrá slůvka nefigurovala. Podle posledních informací z písecké čistírny odpadních vod se dokonce ukazuje, že v budoucnu už nebude v Písku možno bez chytrého smartu vykonávat ani základní tělesné potřeby. Na mysl se tak stále znovu a naléhavěji vkrádá podezření, jestli z nás chytrý smart svým neúnavným opakováním v každé druhé větě spíš nedělá trochu hlupáky…

Možná by stálo za úvahu, jestli trochu neubrat plyn z pedálu chytré propagandy. Vždyť existují i ryze česká řešení: rozumná, udržitelná, ekologická, úsporná a mnoho dalších. Pro nás, kdo Písek milujeme, zůstane i bez smart trendů stále stejně krásným a cenným ve své maloměstské prostotě.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Jednou větou

Nové stromy v ulicích
Od loňského podzimu vysadili pracovníci městských služeb po Písku celkem 302 nových smrků a borovic a 106 listnáčů – lípy, javory, buky, habry, hlohy, ale také méně obvyklé druhy jako liriodendrony, magnolie či paulownie.

Bral všechno...
Čimeličtí policisté spolupracovali s kriminalisty v létě na usvědčení muže (1977) z Mirotic, který se měl devětkrát vloupat do rekreačních domů v Lučkovicích, Radobytcích, Miroticích a Třebkově, kde bral vše, co našel a způsobil škody za téměř 170 tisíc korun.

Zastupitel neodpoví?
Skoro dva měsíce už bez odpovědi „visí“ na *www.piseckysvet.cz* dotaz od občana města Písku pro **zastupitele za TOP 09 Marka Anděla**: *„Jste pro zveřejňování městských smluv?“*

Za pervitin v poutech
Písečtí kriminalisté zadrželi v srpnu dvojici dealerů – mladou ženu (1985) a muže (1992) – kteří měli na Písecku od loňského října distribuovat pervitin.

Vydíral pro limonádu?
Šestadvacetiletý opilý mladík chtěl v Písku obrat muže na procházce o láhev nedopité limonády a peníze, a tak jej policisté převezli do policejní cely.

Žďákovský most finišuje
Žďákovský most by měl být po velké rekonstrukci ve druhé polovině září uveden do provozu pro osobní i nákladní dopravu, pěší si však budou muset na dokončení chodníků počkat až do příštího roku.

Kdepak asi jsou?
„V Makově se letos narodilo pět čápů bílých, pokud měli štěstí, měli by v říjnu být již v Africe, někde v oblasti Súdánu nebo Čadu,“ říká **Libor Šejna**, vedoucí Záchranné stanice živočichů Makov (autor fotografie).

Co se schválilo, co se chystá...
Novinky z rady a zastupitelstva

Ne všichni občané města jistě během léta stíhali sledovat věci veřejné. Přinášíme proto přehled toho nejdůležitějšího, o čem v průběhu celého léta jednali písečtí zastupitelé a radní.

Inteligentní energetický portál

Město Písek zřídí v rámci projektu Smart City pilotní energetický portál, který by měl zajistit průběžné sledování stavů spotřeb tepelné energie, plynu, vody a elektrické energie i předpokládaný vývoj. Vedení radnice si od něj slibuje úspory energií a zpřístupnění otevřených dat o spotřebě v našem inteligentním městě, dotace by mohla poslat příslušná ministerstva MPMR a MŽP.

Chytrý software na úsporu vody

Rozpočet města byl navýšen o 5 mil korun na pořízení systému, který spočítá rychlost proudění a tlakového poměru ve vodovodním potrubí, což by mělo přinést optimalizace ztrát vody v síti od 2-3%. Matematický model by se měl stát součástí připravované Nové úpravny vody Písek, jejíž výstavba zřejmě začne na jaře.

INZERCE

Dvě analýzy o tom, jak lépe informovat občany

Písek si objedná dvě analýzy po 200 tisících korun, které mají zmapovat možnosti lepšího informování obyvatel pomocí moderních technologií. První z nich má zjistit, jaký obsah by měl mít budoucí internetový portál pro kulturní aktivity, turistické akce, nabídky služeb CR a open data v kultuře. Druhá analýza má podpořit zvyšování efektivity a transparentnosti veřejné správy pomocí rozvoje informačního systému. Místostarosta Knot chce touto cestou dosáhnout otevřenější komunikace s občany města. Nabízí se otázka, jestli by nebylo vhodnější finance za drahé studie raději rovnou vynaložit na konkrétní zlepšení komunikace.

Kaly a biomasa v čističce potřebují SMART areál

Jedním z prvních hmatatelných počinů chytrého města v Písku by měl být podle vedení města SMART areál alternativní energetiky, jehož budoucí záměr zastupitelé schválili. Konkrétně se má jednat o I. etapu – Stanice energetického využití kalů a biomasy v areálu čistírny odpadních vod, na jejíž výstavbu chce město získat dotaci Ministerstvo životního prostředí. Chytrá technologie chce kaly využívat pro výrobu tepla a elektrické energie. Z předpokládaných celkových nákladů ve výši 33 mil korun by MŽP mohlo dotovat až 75%. Město s ním už letos v únoru uzavřelo Společnou deklaraci o spolupráci na rozvoji a implementaci konceptu chytrého města Písek. S výstavbou by se mohlo začít už v příštím roce, páska by se tak mohla stříhat ještě před komunálními volbami 2018. V II. etapě by pak mělo následovat Smart spalování biomasy v areálu kompostárny s celkovými náklady kolem 9 mil. Zavádění nových technologií na ochranu životního prostředí a efektivnější hospodaření s odpady je určitě dobrá věc a řada měst o ně usiluje i bez smartu.

Zpracovatele projektu pro ČOV doporučilo ministerstvo

Rada města současně vybrala zpracovatele projektu SMART areálu alternativní energetiky Písek, kterým je firma Amazonetta s.r.o s nabídkovou cenou 290 tis. Na dotaz Luboše Průši při jednání rady města, proč byl projektant vybrán bez výběrového řízení, bylo odpovězeno, že se jedná o novou technologii, kterou kromě této společnosti nikdo neumí. Vybranou firmu doporučilo Ministerstvo životního prostředí.

Zpracovatel tepelné koncepce vybrán

Za 579 tis korun zpracuje firma SEVEnENERGY s.r.o. z Prahy do letošního listopadu Tepelnou koncepci města Písek. Koncepce se má stát podkladem energetického rozvoje města. Podle Luboše Průši by se měl do přípravy aktivně zapojit management Teplárny, na firmu je potřeba vyvinout tlak a přinutit je k výkonu, protože má odborníky i přehled o vývoji energetiky. Z dvanácti oslovených subjektů podali nabídku pouze dva. Vysoká škola báňská Technické univerzity v Ostravě s nabídkovou cenou 349 tis se umístila až druhá.

O lavičky na sídlišti Portyč se rozhořel boj

V květnu reagovala rada města na žádost některých obyvatel sídliště Portyč o obnovení laviček podél Otavy mezi Novým mostem a lávkou a rozhodla osadit šest nových laviček. Po zveřejnění této informace se však ozvali jiní obyvatelé blízkých domů v Jablonského ulici, kteří doručili petici proti lavičkám se 197 podpisy, protože se obávají hluku a nepořádku v jejich okolí. Místostarosta Jiří Hořánek na jednání rady vyslovil názor, že pokud rada na základě jedné petice rozhodla o osazení laviček, nevidí důvod proč na základě jiné petice tyto lavičky odstraňovat. Takto mohou následně chodit další žádosti o odstranění laviček. Domnívá se, že bychom neměli ustupovat vandalům a problémovým občanům, o zajištění pořádku ve městě

Umístění kamer v lokalitě Portyč.

se má starat policie. Také Tomáš Franců byl proti odstranění, mohl by to být precedens. Luboš Průša navrhl zjistit, zda by bylo možné na pozemcích města na sídlišti Portyč vybudovat plácek s osazením laviček nebo rozšířit stávající hřiště. Velitel Městské policie P. Liška navrhl lavičky kolem řeky osadit blíž k Novému mostu.

Elektroskútry vystřídala elektrovozidla

V loňském roce využívala Městská policie Písek od srpna do října dva elektroskútry, poskytnuté v rámci marketingové spolupráce zdarma společností E.ON Česká republika s.r.o., která usiluje o zviditelnění své obchodní značky a proto se stala také partnerem projektu Smart City. Od listopadu do letošního února vystřídalo skútry vozidlo SMART, nyní bude od října do listopadu následovat elektrovozidlo VW.

Budovcova jednosměrně uzavřena

Kontroverzní a mnoha občany Písku zpochybňovaná II. etapa rekonstrukce Bakalářů naplno propukla na konci července. Požadavky petentů na zastavení akce vedení města nekompromisně odmítlo, a 15 milionů z městské kasy tak pomalu začíná mizet v terénních úpravách. Součástí bude také rekonstrukce Budovcovy ulice, která tak bude muset možná až do konce listopadu fungovat jednosměrně. Náhradní autobusové zastávky jsou zřízeny ve značně přetížené části Nádražní ulice u Hotelu Biograf a na Husově náměstí na málo přehledném místě těsně před křižovatkou u OSSZ. Buďte v těchto místech maximálně opatrní!

Omezování parkování v centru petice nezastaví

Jako čtvrtá letošní petice byla městu Písek 30. května doručena Petice *„Proti snižování počtu parkovacích míst na Velkém a Alšově náměstí a v ulicích Jungmannova a Fráni Šrámka a proti omezování dopravního provozu v přilehlých ulicích.“* V souvislosti s připravovanou revitalizací historického centra města a omezování parkování ji podepsalo 587 občanů. Místostarosta Josef Knot navrhl přesto pokračovat v projektových přípravách, protože argumenty petice nejsou zásadním důvodem k zastavení akce. Aktuálně se očekává vydání stavebního povolení, na parkovišti P1 se počítá s 30 a proti poště s 50 parkovacími místy. Radek Boček, jako zástupce petentů vyslovil obavu, že po omezení parkování z centra odejdou podnikatelé, náměstí se vyprázdní a zůstanou pouze banky. Většina zastupitelů však považuje zklidňování dopravy v centru a jeho revitalizaci za potřebné a vylidnění centra se neobávají. Zastupitel Martin Brož tak zůstal s návrhem ukončit přípravu změn v centru osamocený.

Architekt pro kasárna vybrán

Rada města vybrala Ing. arch. Petra Starčeviče z Prahy jako zpracovatele Architektonicko-urbanistické studie využití Žižkových kasáren za cenu 295 tis. Podmínkou je, že zpracuje dvě varianty studie umístění sportovní haly s bazénem a bez bazénu, které pojmou lokalitu komplexně, tj. severní a jižní část se zahrnutím všech doprovodných ploch.

Suť z kasáren poputuje do Oldřichova

Rada města také schválila veřejnou zakázku na dokončení demolice zbývajících objektů v jižní části kasáren a likvidaci veškeré sutě z jižní i severní části. Suť bude předrcena, roztříděna na použitelný materiál a nebezpečný odpad a poputuje do vojenského areálu Oldřichov. Firma, která vyhraje výběrové řízení, provede práce v lednu až březnu příštího roku za částku 15 milionů Kč bez DPH.

Podchod na Výstavišti má zelenou bez ohledu na bazén

Bez ohledu na přetrvávající nejistoty v umístění budoucího plaveckého bazénu, kde se čeká na výsledky studie využití Žižkových kasáren, pokračuje příprava výstavby podchodu pro pěší na Výstavišti. Se zahájením stavby se počítá od března příštího roku, projektovou dokumentaci zpracuje firma Hochtief CZ a.s. z Prahy. Zatímco úředníci zamýšleli vyčkat s výběrem dodavatele na rozhodnutí zastupitelstva, radní prosadili rychlý postup. Podle Luboše Průši stavba podchodu se stavbou plaveckého bazénu nesouvisí a výběrové řízení na zhotovitele stavby je třeba zadat, ať celý proces běží.

Dotace na Jazz navýšena nebude

V deštivém odpoledni v neděli 17. července se v Palackého sadech potkaly známé tváře fanoušků Jazzu a kvalitní hudby. Ředitel festivalu Bohemia JazzFest Rudy Linka přivezl do Písku jako tradičně pár zajímavých muzikantů pro fajnšmekry. Koncerty tohoto festivalu jsou zásadně bez vstupného a tak o publikum nouze nebyla. Město Písek koncert podpořilo z grantového programu částkou 200 tis. korun, pořadatel však v květnu zaslal žádost o zvýšení dotace o dalších 100 tis. s odůvodněním, že jeho festival s rozpočtem 15 mil a třiceti koncerty po celé republice nečekaně ztratil generálního partnera Českou spořitelnu. Zastupitelstvo žádost projednalo zpětně až v srpnu, ale přímluva zastupitelů Franců a Ondřicha, že se jedná o prestižní akci, získala pouze devět hlasů a dotace tak navýšena nebude..

Nové počítače pro úředníky dodá BONUM-REPRO

27 kusů nových osobních počítačů dodá úředníkům písecká společnost BONUM-REPRO s.r.o. za celkovou částku 377.730 tis korun včetně softwaru, zakázku vyhrála mezi 13 uchazeči.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

INZERCE

Z www.piseckysvet.cz: SMART CITY?!

Vybíráme z internetových diskusí na www.piseckysvet.cz a na FB–stránce /https://www.facebook.com/pisecky.svet/. Budeme rádi, když se zaregistrujete a přispějete svým názorem na různá témata...Pod titulkem Smart City – jak to vidí zastupitelstvo? zveřejnil v okurkových letních měsících registrovaný přispěvatel Píseckého světa Richard Kába na www.piseckysvet.cz svou obsáhlou e-mailovou komunikaci s členy Zastupitelstva města Písku. Vyjímáme z ní velkou část pro všechny, kteří naše webové stránky nesledují. Celý článek si samozřejmě můžete i zpětně dohledat, stejně jako diskusi, která se rozvinula pod ním a do níž se může kdokoliv (po zcela jednoduché registraci) zapojit.

RICHARD KÁBA:
Nevím, jak ostatní občané města Písku, ale já stále slýchám mnoho marketingových informací o projektu Smart City, ale povětšinou nic konkrétního. Na mé dotazy v diskuzích Píseckého světa odpovídají zodpovědní představitelé města stroze, neurčitě, anebo vůbec. Obeslal jsem tedy všechny zastupitele, radní, místostarosty a starostku a zeptal se jich na několik konkrétních aspektů. Troufám si domnívat se, že volení zastupitelé, kteří zvedají ruce při hlasování, mají zodpovědnost před svými voliči, a pokud jde o tak zásadní projekt jako Smart City (který odhlasovali), budou schopni občanům poskytnout relevantní informace.
Otázky, rozeslané 29. 6. 2016 jednotlivě všem zastupitelům:
1. V jakém rozsahu a čase se Smart City v Písku plánuje? Pokud není ještě znám celkový rozsah, které konkrétní komponenty budou zřizovány jako první?
2. Jaké budou celkové náklady na Smart City v Písku, alespoň řádově, případně jaké budou náklady na první komponenty a z jakých zdrojů?
3. Jaká je role TCP v celém projektu v minulosti, současnosti a budoucnosti?
4. Jaká data bude systém sbírat a kdo je bude zpracovávat?
5. Jaké konkrétní výhody přinese SC mně jako občanovi?
6. Jaká rizika naopak mně jako občanu přináší (ztráta soukromí, úniky dat)?
7. Bude hlasovat pro zřízení a rozšiřování Smart City?

INZERCE

Vážíme si lidí, co odvádí dobrou práci. Patříte mezi ně? Faurecia je místo pro vás.

Patříme do světové špičky automobilového průmyslu. Naše práce ovlivňuje výsledný pocit z řízení.

Hledáme nové kolegy do závodu na výrobu sedaček v Písku na pozice:
- operátorů
- team leaderů
- svářečů
- skladníků
- řidičů VZV / malých vláčků
- techniků kvality
- specialistů

Všem nový kolegům nabízíme smlouvu na hlavní pracovní poměr na dobu neurčitou.

Proč se přidat k Faurecii?
- Budete vyrábět komponenty automobilů oblíbených po celém světě.
- Získáte jistotu zaměstnání ve stabilní nadnárodní firmě.
- Nebudete pracovat pro agenturu, ale přímo pro nás.
- Výplata vám pokaždé přijde včas.
- Svoje místo najdete po boku fajn kolegů, kteří vás nenechají ve štychu.
- Práce vás po prvních směnách rozhodně nepřestane bavit.

JISTÁ PRÁCE, PĚKNÉ PENÍZE A KARIÉRA V AUTOMOTIVE

Stavíme auta světových značek. Přidejte se k nám!

Staňte se součástí našeho týmu. Zavolejte, napište.

Faurecia Components Písek, s.r.o.
Průmyslová 466, Písek 397 01
tel.: 724 426 852
jana.uhlikova@faurecia.com

Being Faurecia faurecia

JIŘÍ HOŘÁNEK:
Vzhledem k tomu, že oblast Smart City patří do působnosti pana místostarosty JUDr. Knota, doporučuji obrátit se přímo na něj. Já se vyjádřím k otázce č. 7 – již jsem opakovaně hlasoval pro podporu tohoto projektu, protože si myslím, že pro Písek je přínosný. Nemohu zaručit, jak se rozhodnu, pokud bude někdy v budoucnu tato tématika opět v orgánech města projednávána, nicméně předpokládám, že ji budu i nadále podporovat.

MIROSLAV JANOVSKÝ:
O celém projektu vím z médií zhruba to samé co vy, což by vlastně mohla být odpověď na otázky 1–6. Ale přesto to zkusím. Projekt vnímám jako kontinuální proces, který nemá přesně vyhraněný konec. Předpokládám, že právě zařazení do jakéhosi projektu přinese možnost financovat jednotlivé

kroky z různých grantů, dotací atp., a naopak co nejméně z městského rozpočtu. Předpokládám, že TCP je jakýmsi garantem IT technologií pro projekt. Přijde mi to celkem logické (nejsem ani fanouškem, ale ani nepřítelem pana Grégra). Předpokládám, že vše bude probíhat v souladu se zákony této země. Stejně tak předpokládám, že jednotlivé konkrétní kroky pak povedou ke zlepšení kvality života občanů Písku po stránce ekologické, dopravní, i celé infrastruktury města. 7. Bude vždy záležet na konkrétním předmětu hlasování.

ONDŘEJ VESELÝ:

Už před schválenou koncepcí (2012–14) v Písku proběhly dva projekty, které jsou považovány za Smart. Jde o projekty EPC – jeden proběhl ve školských a druhý v ostatních městských objektech. Jejich realizací došlo k úspoře energií v městských budovách, což je počin nejen ekologický, ale také ekonomický. V současné době je připravován nový projekt, který spočívá v nákupu a instalaci vodárenského software a hardware sledující tlak a průtok vody ve vodárenské síti. Výsledkem bude omezení ztrát v síti.

TOMÁŠ FRANCŮ:
Děkuji za konkrétní otázky a jsem si jist, že na ně nedokážu konkrétně odpovědět, přestože jsem pro Smart City Písek opakovaně hlasoval. Hlasoval jsem

na základě předkládaných materiálů, které byly doposud vypracovávány úředníky radnice, pod supervizí 1. místostarosty. Pan Knot byl účastníkem, resp. vedl mnohá jednání s odborníky z ČVUT Praha, TC Písek a výrobní sféry.
1) Časový horizont detailně neznám, ale soudím, že zavedení SC v Písku bude proces postupný, a proto víceletý. Mezi prvními efekty může být zavedení elektrobusu s linkou do centra města či hlášení obsazenosti parkovacích kapacit před důležitými křižovatkami v Písku. Budou-li řidiči tato hlášení respektovat a nezajíždět zbytečně do centra, sníží se hluk a dopravní a ekologické zatížení.
2) Celkové náklady na SC není možné v současné fázi relevantně stanovit, ale s návratností budoucích investic lze počítat. Financování bude vícezdrojové a jedním z nich bude rozpočet města.
3) Roli TCP nehodlám blíže specifikovat, ale bude jistě důležitá (řídící a ochranné softwarové systémy).
4) Sbírat se budou např. dopravní data – hustota provozu, vytížení parkingů, veřejné osvětlení (VO) a budou veřejně přístupná.
5) Jezdíte-li v Písku autem, budete mít informace k dopravě. Řízení VO podle intenzity dopravy přinese úspory ve spotřebě el.energie, které může město použít na další rozvoj systémů SC nebo kamkoliv jinam podle rozhodnutí ZM.
6) Rizika, která zmiňujete, již existují a nemalá, ale to je na delší a jinou debatu. Osobně mne širokopásmový vstup internetu (jako systému) do našich životů, kterému lidstvo svěřuje stále více řídících funkcí, dělá starost. Zde myslím např. na ochranu dat, hackery, blackout a na další, což by se dalo přiblížit výrokem Alberta Einsteina z poloviny 20. století: Na otázku „Jaká bude 3.světová válka?“ odpověděl „To nevím, ale 4. světová bude vedena klacky a kameny.“
7) Zatím si myslím, že pro projekt hlasovat budu.

RUDOLF TYLL:

Tento projekt je v dikci místostarosty Knota a ten zajisté podá zcela vyčerpávající informace. S jeho postojem k projektu jsem plně ztotožněn.

MICHAL DRNEC:

1. Iniciativa SC se snaží o dlouhodobý rozvoj města. Jde o dlouhodobou strategii, která klidně může zasahovat až do roku 2020, 2030. Na základě veřejné diskuze i projektových záměrů města se budou první konkrétní implementace týkat především dopravy, kde se plánuje nasazení monitoringu parkovacích míst a naváděcího systému pro řidiče, nebo možnost nasazení systému pro preferenci záchranných složek v dopravě. Aktuální je i oblast energetických úspor v městem zpravovaných budovách. Běží výběrové řízení na dodavatele EPC pro budovu v Budovcově ulici, nebo projekt energetického portálu města, ve kterém by se měla tato data sbírat, vyhodnocovat i zveřejňovat.
2. Na otázku celkových nákladů podle mého názoru nelze odpovědět. Nikdo v současné době nemůže předpokládat, jaké projekty se budou realizovat. Je to věcí předkladatele, zastupitelů, a v neposlední řadě i financí.
3. TCP s myšlenkou Smart City Písek přišlo. Už několik let se ji snaží rozvíjet a stále ji silně podporuje. Díky tomu dnes může město spolupracovat s řadou komerčních i akademických partnerů, kteří se k této vizi přihlásili a chtějí ji realizovat. To je role, která bude s TCP spojená, ať se to komukoli líbí či nikoliv. Velkou roli v zájmu o Smart City Písek hraje i připravenost města na podobné projekty. I v tomto TCP hraje důležitou úlohu. Nabízí totiž nejen technologické zázemí, ale hlavně odborníky...
4. Na to se ptejte předkladatelů jednotlivých projektů. Jako zastupitel prosazuji plnou kontrolu města nad daty využívanými v rámci SC a jsem pro jejich zpřístupnění veřejnosti v maximální míře.
5. Jednotlivé přínosy budou zjevné z jednotlivých záměrů. Nevěřím tomu, že by zastupitelé podporovali naváděcí systém na volná parkovací místa, kdyby si mysleli, že to nic nepřinese.
6. Z projektů, které dnes vnímám jako aktivní, žádná. Rozhodně žádná z těch, co tu popisujete. 7. Ano. Budu.

JOSEF KNOT:
1. Časový HMG pro projekt Smart City není stanoven a ani tak nemůže být učiněno. Jedná se o nekončící proces otevřený novým přístupům, technologiím. V současné době má Písek v aktivaci řadu záměrů, např. zřízení dobíjecích e-stanic pro osobní vozy a kola, on-line senzorické sledování obsazení parkovacích míst, využití možností poskytnutí informací o naplněnosti kapacit parkovišť veřejnosti, senzorické sledování spotřeb médií v městských budovách včetně ZŠ a MŠ, zřízení energetického portálu města, využití technologií pro zajištění úspor elektrické energie na veřejném osvětlení, poskytnutí on-line informací o stavu životního prostředí ve vybraných lokalitách města prostřednictvím různých senzorických snímačů, podpora projektů nízkoemisní a bezemisní dopravy, podpora druhotného využití odpadů (kalů)...
2. Jednotlivé projekty mohou být financovány prostřednictvím zdrojů průmyslových společností, a to s cílem dosažení zisku, či naopak s altruistickým základem. Je předpoklad, že i ve stávajícím programovacím období bude možné čerpat národní i evropské zdroje prostřednictvím operačních programů ministerstev. Lze očekávat, že i nadále bude podpora ohraničena procentně ze strany poskytovatele (výše dotace) a ze strany příjemce (spoluúčast).

3. Již v dubnu loňského roku byli zastupitelé a veřejnost informováni o možných partnerech některých projektů, jako je ČVUT v Praze, Schneider electric CZ, E.ON Česká republika, E.ON Energie, taktéž společnost Technologické centrum Písek a případně další subjekty, které budou mít o implementaci projektu zájem. TCP může být významným budoucím partnerem, neboť disponuje řadou kmenových odborníků, spolupracuje s mnoha vědeckými pracovišti vysokých škol v ČR, rozvíjí s mnoha regionálními i neregionálními obchodními partnery koncepty, které budou přínosné i pro jiné municipality, a v neposlední řadě disponuje rozsáhlým technicky vybaveným zázemím.
4. Nejedná se vždy o sběr nových dat. Například v projektu sledování průjezdnosti křižovatek jsou data k dispozici již řadu let, nikdo je však neanalyzoval a nevyužil pro bližší sestavení modelů dopravy. Obecně: kdo bude dále zpracovávat jakákoliv data, záleží na jejich povaze. Jsou jistě údaje, které nebude možné dále poskytnout, mnohé však ano. Záměrem města je poskytnout veřejnosti údaje i ve formě datových řad, a to formou „open data“.
5. Plány města je zaměřit se na zlepšení městské mobility a životního prostředí. Využijeme znalostí z oblasti dopravy po městě, např. řízení dopravy pomocí světelných signalizačních zařízení, řízení dopravy podle emisních modelů, pro oblast životního prostředí lze pro rozhodování správných variant energetických dat v oblasti teplárenství.
6. Cloudová aplikace bude umožňovat zájemcům příslušná data stáhnout k jejich nekomerčnímu užití. Sběr dat a jejich poskytnutí prostřednictvím Open Data platformy bude ošetřeno tak, aby nevzniklo jejich zneužití. Město neplánuje užití soukromých dat.
7. Koncept je přínosný jak pro každého trvale žijícího obyvatele, tak i pro návštěvníka, turistu. Do budoucna lze předpokládat řadu technologických řešení, podpůrných aplikací, přístupů, které obyvatelům zpříjemní život ve městě. Jedná se však i o filozofické pojetí konceptu a přístupu každého z nás k jeho obsahu. Proto jej jednoznačně podporuji.

EVA VANŽUROVÁ: Na dotaz odpověděl JUDr. Knot, který celý koncept Smart řídí. S jeho obsahem se vedení města ztotožňuje.

RICHARD KÁBA: *Ponechám na laskavém čtenáři posouzení, zdali se zastupitelům podařilo rozšířit naše informační obzory, zdali jsme získali odpovědi na otázky a zdali především rada města má vše pod kontrolou. Zároveň počkám, zdali se ještě na mou otázku někdo ozve, zejména zda opozici (s výjimkou ČSSD) nechává Smart City zcela klidnou.*

Z DALŠÍ DISKUSE POD ČLÁNKEM:

MARTIN BROŽ: Musím přiznat jednu věc, která trápí mě osobně. Do dnešního dne jsem jakožto zastupitel nedostal žádné podklady, kdy a kde a co se vůbec v rámci projektu projednávalo a co se připravuje. Dost často na mě vyskakují články s titulkem Písek – SMART CITY, jak se kdo kde s kým setkal, co se připravuje, ale radnice dosti mlčí. Myslím si, že v takto velkém projektu by si zasloužil každý zastupitel být informován o krocích, které byly a jsou podnikány a plánovány. Bohužel chyba lávky.

Bratři Petr a Martin C. Putnovi (nejen) o Jihočešství, islámu, strachu a hnědém hnusu

Profesor Martin C. Putna je médii poměrně často propírán, většinou v kontextu jeho kontroverzí s prezidentem Milošem Zemanem. Různé povrchní, jak sám říká „krátkodeché kauzičky" bývají diskutovány mnohem více, než jeho skutečné vědecké dílo. Petr Putna žije v Písku, kde se oba bratři narodili, a překládá z angličtiny. K rozhovoru jsme se sešli v Zalužanech.

Jezdíte do svého rodiště?
Martin: Příliš často ne. Pracuju v Praze, bydlím tady v Zalužanech a trajdám po světě od Ameriky po Koreu a od Františkových Lázní do Strážnice, pořád někde něco přednáším, takže na Písek mi opravdu moc času nezbývá...

Jak na tohle město vzpomínáte?
Martin: Nejlépe mi bývalo v lese za Pískem. Byl ale bolševik a tehdy bylo všechno hnusné, lhalo se a žilo se ve lži. Všichni si říkali soudružko – soudruhu... Opravdu nerad na tu dobu vzpomínám. Písek je samozřejmě mimořádně důležité místo s pozoruhodnou literární tradicí a půvabem a všechny lidi tam posílám, ať se tam jedou podívat. Občas tam rád přijedu jako host nebo jako průvodce.
Petr: Já jsem sice toho bolševika zažil taky, ale byl jsem mladší, formativní roky jsem už neprožíval jako něco temného, Listopad 89 jsem zažil na gymnáziu... Pak jsem studoval pedagogickou fakultu v Budějovicích, a vlastně nikdy jsem z Písku doopravdy neodešel. Jednu dobu jsme s manželkou přechodně pobývali v Zalužanech, narodil se nám tu i syn Bořík, ale nakonec jsme se kvůli dětem přesunuli natrvalo zpátky do Písku.
Martin: Občas tady ve vsi například vypadává elektrický proud, jako třeba zrovna dnes – a tak nemůžu návštěvě uvařit ani kafe...
Petr: Kořeny k Písku jsem nikdy nepřetrhal, navíc mám práci, kterou můžu dělat kdekoliv, takže mne nic neláká do většího města. Svou podstatou jsem maloměšťák, děsí mě velkoměsta a větší shluky lidí. I když možná, kdyby nepřišel ten přelom, tak jsem z Písku taky utekl, protože na malém městě je přece jen příliš na každého vidět, ve velkém městě se lépe hledaly aspoň nějaké enklávy svobody.

Otevíral vám nějak bratr před rokem 89 oči?
Petr: Vzpomínám například, že když nám na základní škole vykládali o „bratrské pomoci", tak mi pak bratr na plovárně vysvětloval, jak to bylo doopravdy... Chartisti nebo disidenti jsme nebyli, ale v rodině jsme se bavili na rovinu, všechny ty problémy kolem jsem samozřejmě vnímal.

Odchod z maloměsta do Prahy, na filosofickou fakultu, to byl asi v 80. letech velký skok...
Martin: Ano, skok do velmi hluboké vody. Má to dva aspekty. Je samozřejmě obtížné, když člověk přijde do úplně neznámého prostředí, nemá kontakty, nikoho nezná... Může to ale být i výhoda, člověk se musí snažit vše se aktivně naučit a může si to pak více užívat, než ti, pro které to bylo samozřejmé. V průběhu prvního ročníku na fakultě, v roce 1986-87, se to prostě nějak stalo, dostal jsem se do těch „správných" kruhů – po čínsku bychom asi mohli říct „Nebesa to tak chtěla". Což je cosi na půl cesty mezi osudem a Boží vůlí...

Martin C. Putna na demonstraci „Tahle Země patří všem – Refugees Welcome" 17. listopadu 2015. Foto Petr Brož/Wikimedia Commons

Martin C. Putna (*1968): Po absolvování gymnázia v Písku vystudoval na Filosofické fakultě UK v Praze klasickou filologii a rusistiku. Paralelně se v letech 1987–1989 zúčastňoval bytových filosofických seminářů. Profesorem v oboru sociální a kulturní antropologie byl jmenován roku 2013. Teologického vzdělání dosáhl na Teologické fakultě v Českých Budějovicích. Rád se věnuje zpěvu (tenor) – specializuje se na renesanční a raně barokní hudbu, vydal dvě sólová CD: O smrti i vesele a Písně pro Ježíše, nyní chystá třetí CD: Písně absurdní, což bude „kytice staročeského humoru".

Petr Putna (*1973): Z píseckého gymnázia zamířil na Pedagogickou fakultu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, obor angličtina a čeština. Určitou dobu pobýval v USA a po krátké učitelské peripetii se stal překladatelem z angličtiny a příležitostným publicistou. Překládá především filmy a televizní pořady, podílel se na překladu seriálu Simpsonovi (11. – 18. série). Píše písňové texty a hraje v písecké kapele Závodní ovce.

Petře, když bratr odešel do Prahy, dozvídal jste se informace z disidentského prostředí?
Petr: Já jsem vlastně moc netušil, co Martin v Praze dělá, asi jsem byl ještě příliš mladý, nevím ani, jaké byly v té době disidentské kruhy tady v Písku. Určitě jsme se ale dozvídali mnohem víc věcí, které se oficiálně nešířily. V roce 1989 jsme pak samozřejmě měli informace z první ruky...

Zprava Petr Putna, jeho syn Bořík a Martin C. Putna. Divadlo, knihy a film – tahle témata nejvíc zajímají Bořika, který nyní studuje Gymnázium Písek. Našeho rozhovoru se sice účastnil, ale nechtěl své názory publikovat, ještě se k tomu „necítí být kompetentní". Možná za čas? :-) Foto PS/Zdenka Jelenová

Martin: Asi bych to zakončil – dětství jsem přežil, a jsem rád, že nevěřím na budoucí životy, takže se to určitě nebude opakovat. A víc bych už vzpomínat nechtěl, nesnáším žánr vzpomínání na kdysi.

Cítíte se být Písečákem?
Martin: Asi milionkrát jsem všude možně uvedl, že jsem Jihočech, Jižní Čechy píšu zásadně s velkým J, vnímám to tak, redaktoři ze mne vždycky šílí. Vymyslel jsem i termín Jihočechie. Dělal jsem dvě řady pořadů Jihočeského literárního místopisu pro Český rozhlas České Budějovice s paní Hankou Soukupovou, kterou mimochodem teď z rozhlasu vyhodili, což je neuvěřitelná sprostota. Když píšu jakoukoli knihu týkající se české literatury, tak je-li možno, tak tam Písek zapletu. Když jsem například dělal druhý svazek České katolické literatury, tak tam samozřejmě je velká kapitola Regionalismus, kde hraje Písek svou roli. Ve 3. svazku to bude podobně. I když v regionalismu vidím trošku problém, každý kout na Zemi má své tradice, ale zároveň je dobré nepropadat pocitu, že nějaký kout je pupkem světa... S náklonností k regionálním autorům se to zkrátka nesmí přehánět. Napadl mne epigram shrnující, co to je regionalismus: V naší vsi je kostelíček a za vsí lesejček, v čísle osm narodil se Jan Kadimír Sejček. Zkrátka náklonnost k malým a menším autorům musí mít hranice.
Petr: Vlastně i Zalužany byly dříve jihočeské, i když dneska patří do Středočeského kraje...
Martin: Protože svinští bolševici ukradli kus Jihočeského kraje! Březnice a Rožmitál, celý region až skoro k Milínu byl historicky součástí Prácheňského kraje, Jan Jakub Ryba byl jihočeským autorem... Duchovně a historicky tu jsou Jižní Čechy.

Jak vnímáte mediální kauzy, jejichž součástí se poměrně pravidelně stáváte?
Martin: Jsem literární historik, píšu knihy a natáčím cédéčka. Jestli někomu to, co píšu, připadá kontroverzní, tak je to jeho problém, ne můj. 95 procent času sedím někde ve studovně a píšu vědecké práce. Krátkodeché události se stanou, člověk se k nim vyjádří, ale pro mne nejsou podstatné.
Petr: Je pravda, že Martin je svým založením trošku provokatér, rád poměrně rázně vysloví svůj názor.

Myslíte, že by se literární vědec, nebo intelektuál obecně, měl vyslovovat k aktuálnímu politickému dění typu volba prezidenta? Nebo by měl být akademický, vědecký svět oddělený od politické scény a od české hospody? Většina vědců je asi spíš spokojená ve své uzavřené komunitě...
Martin: Vědci by se měli vyjadřovat především v oborech, v nichž jsou kompetentní. Mně se například teď často ptají na téma islám a chtějí samozřejmě radikální soudy. K tématu Rusko a Ukrajina jsem se mohl vyjadřovat velmi razantně, protože o této oblasti díky svému studiu a napsaným knihám opravdu něco vím. U islámu jsem spíše opatrný. A především k tomu mají mluvit islamologové. Snažím se dovzdělávat, jezdím do islámských zemí, ale vím, že arabsky se už nenaučím. Bohužel do médií povolávají častěji lidi, kteří o tématu až tak moc nevědí...

Možná proto, že některé „hvězdy" jsou ochotné vyslovit se rázně téměř k čemukoliv...
Martin: Samozřejmě.
Petr: Vědci podle mne ani nemají šanci se příliš vyjadřovat, protože mediální prostor zaberou herci a zpěváci, ti mají hotový názor na všechno.

Když se vrátím k problematice islámu – možná je váš pohled zajímavý z pohledu představitele intelektuálního katolictví...
Martin: Ano, je velmi pozoruhodné, jak jsou najednou v módě slova křesťanství a Evropa... Hlavně u komoušů, nácků a hnědé svoloče všeho druhu. Před pár lety to ve stejných kruzích byla skoro sprostá slova. Teď jsem zrovna dopsal fejeton na téma znalostí o Evropě pro Lidové noviny. Evropa se jmenuje podle krásné panny Európy, která sem podle mýtu přišla jako nedobrovolná uprchlice, kterou unesli... Je třeba vzdělávat se.

Přesto – nevyvolává ve vás současné dění kolem migrace určitý strach?
Martin: Ohrožení cítím velmi silně. Ovšem ne od muslimů, ale od českých nácků. Od doby, co se občas k něčemu veřejně vyslovím, mi chodí nenávistné, výhružné a vulgární maily od českých extremistů. Reálný strach mám z hnědého hnusu, který se valí pod heslem „křesťanská Evropa". Pokud jde o islám, je to věc velmi, velmi komplikovaná. Současný islám má velký problém s modernitou. Křesťanství se nějak muselo vyrovnat s moderním světem, který je technický, sekulární a otevřený. Náboženství je v něm soukromá věc. Tenhle posun se odehrál v osvícenství – a my dnes žijeme

Pokračování na straně 15

INZERCE

Z VAŠICH DOPISŮ

Prázdninové číslo Píseckého světa opět stojí za to. Obdivuju, že nenásilně vedete lidi k přemýšlení, k zájmu o místní záležitosti, k aktivitě (alespoň některé, doufám... :))

Díky poslednímu PS jsem dospěla k poznání, že pokud mám v příštích komunálních volbách opravdu informovaně volit, je třeba, abych si vyšetřila čas a účastnila se jednání městského zastupitelstva. Když veřejnost tuto možnost má, případně: dokud veřejnost tuto možnost má. Protože to není samozřejmost na věky věků – viz historie 20. století..

V posledním čísle se mi líbil článek o historii Jitexu, který byl pro mě plný zajímavostí, příjemně mě překvapil rozhovor s Petrou Trambovou, kterou jsem dosud neměla možnost poznat, Petr Putna mi píše z duše v článku Raději rozumné než chytré a spolu s Rosťou Homolou a jeho fejetony společně tvoří stránku, díky které mohou čtenáři každý měsíc myšlenkově trošku poporůst. Alespoň na mě tak působí :)

SLÁVKA NEJEDLÁ

FLASH DANCE LABUŤ
Baletní a rytmická školička s výrazovým tancem
a individuálním přístupem lektorky Marty Kotrbové.
NOVÝ ZÁPIS: **5. 9. a 7. 9. 2016 v 15 – 17hodin** /děti 3 – 12let/
Areál Jitex Písek – taneční centrum
Info: 728 938 063, www.flashdance-labut.cz

		4	8			2	9	
	1							3
8				3	9			
6		3	4				2	
		5	3	8				
1						3		6
2			6			1		4
	3				8		5	
	8	1		2	5			

SUDOKU: Úkolem je v co nejkratším čase doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala.

ODDLUŽNĚNÍ
Vyřešíme i Vaše dluhy, zastavíme vymáhání či exekuce, rychle, diskrétně, spolehlivě.
Písek: Velké náměstí 4, Strakonice: nádraží ČSAD
tel: 602 134 647
volejte – prozvoňte – sms
www.ab-finance.cz

Kurzy angličtiny:
všech úrovní pokročilosti, včetně přípravy k maturitě, skupinové, individuální, firemní, docházkové i pobytové.
První hodina zdarma!
Mgr. Iva Karvánková, Tyršova 63, Písek.
Tel. 606 550 529,
E-mail: iva.karvankova@volny

Bratři Petr a Martin C. Putnovi
(nejen) o Jihočešství, islámu, strachu a hnědém hnusu

Dokončení ze str. 13

v osvícenské Evropě, ne v křesťanské. Islám má velký problém se s moderním světem smířit. Říkat, že jde o válku křesťanství a islámu, je stupidní blábol!

Ale co s tím dál? Jak mají se svým strachem naložit běžní občané?
Martin: Kdybych měl jednoduché řešení, stal bych se politikem. Není jednoduché řešení. Jde o jednu z nejobtížnějších chvil moderních evropských dějin. Pohybujeme se mezi Skyllou a Charybdou hnědého nacionalismu a islamismu. V podstatě dnešní situace připomíná nástup fašismu ve 30. letech.

Ve 30. letech ale taky mnoho intelektuálů upozorňovalo, jak se situace vyvíjí. Marně...
Martin: Karel Čapek a humanisti v celé Evropě psali, křičeli, dělali kongresy, ale nikdo je neposlouchal, masy byly uhranuté hesly Jeden národ, jedna rasa, jeden vůdce. Je třeba si zachovat střízlivý rozum a nečíst ruské a proruské konspirační servery typu Parlamentních listů. Taky se blíží volby – a například v Jižních Čechách by si měli lidi uvědomit, že jeden z nejslušnějších vzdělaných lidí tady je Libor Grubhoffer, který byl rektorem Jihočeské univerzity. A že to byl současný hejtman Zimola, jehož klaka ho zlikvidovala...

Teď ale právě vystupujete z role literárního historika a snažíte se ovlivnit současné dění? Je to role intelektuála, vědce?
Martin: Pravda je složitá. Svět není jednoduchý, je to trýznivé, a čím více člověk ví, tím je to mučivější. Ale nedá se před tím utéct, každý neseme svou spoluzodpovědnost. I za to, jestli volíme Zimolu, jestli volíme Zemana.
Petr: Samozřejmě by se intelektuál měl vyslovovat. Pokud řekne něco pošťák pár babičkám, má to přirozeně jinou váhu, než když to zveřejní známý člověk v novinách. Otázka jiná je, že si často někdo takzvaně honí triko. Ale osobní statečnost projeví málokdo, a to i v názorech, nechtějí si dělat problémy ve své práci a životě. Tak uvažuje většina lidí. A přisluhovačů všech možných sviní je čím dál víc. Slušných lidí je málo, jsem v tomhle spíš pesimista, když slyším všechny ty radikální názory kolem sebe. Ono celkově tahle společnost asi nemá žádný vývoj, za mého života se myslím

Petr Putna při akci Noc literatury 2015 četl na Parkánech ukázku z knihy Kokoschkova loutka, kterou napsal portugalský autor Afonso Cruz. Foto PS/Zdenka Jelenová

nestihne něco vyřešit. Především je třeba udržovat slušný prostor, každý sám kolem sebe.
Martin: V tomto mluví dějiny jasně. Vždycky se musí najít aspoň někdo, kdo zvolá tak, jako v Andersenově pohádce, že císař je nahý...

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

minerva21
sebevědomí • sdílení • společenství
čeříme vodu
POZVÁNKA

Srdečně vás zveme na čtvrté klubové setkání **MINERVA 21 Písek**

ve čtvrtek 15. září 2016 v 17:00 hodin; Palackého Sady 68

Harmonizace člověka v uspěchané době

Jak na stres?

Lucie Přecechtělová působila ve farmacii: v lékárně a ve farmaceutických společnostech. Jelikož zjistila, že ne vždy jde o blaho a zdraví pacienta, rozhodla se odejít a postavit se na vlastní nohy. Podniká v oblasti zdraví, krásy a radí lidem komplexně. Pomáhá jim probudit vnější a vnitřní krásu. Je jednou ze zakladatelek klubu Minerva 21 Písek.

Gabriela Markvartová je žena, maminka jednoho syna, přítelkyně, dcera, sportovkyně, zahradnice, tvůrkyně, trenérka, masérka, cestovatelka a propagátorka vědomého rodičovství i jako matka samoživitelka a zdravého životního stylu (pohybu, stravy...) v souladu s přirozeností člověka a přírodou.

Vaši účast, prosím, potvrďte do 13. září 2016 na našich webových stránkách www.minerva21.net nebo e-mailem na minerva21pisek@gmail.com. Děkujeme.

Vstupné 150,- Kč (studentky, důchodkyně a ženy na mateřské dovolené 100 Kč), pro členky Klubu MINERVA 21 zdarma.

XXII. Mezinárodní **folklorní** festival:
Písek ve víru hudby, tance a zpěvu

V mnoha vystoupeních i v sobotním průvodu centrem města se představila pestrá a veselá směsice souborů z Čech, Moravy, Slovenska, Rakouska, Polska, Indie a Gruzie. Zajímavé a pro mnohé diváky překvapivé bylo vystoupení Vietnamců, kteří žijí v Písku. Často o našich sousedech víme tak málo... V Rytířském sále muzea přijala účastníky i organizátory starostka Eva Vanžurová.

Foto ZDENKA JELENOVÁ

Václav Klaus ml. navštíví Písek

Vášnivý šachista, lyžař, cyklista, pedagog, expert ODS na oblast školství, manažer, ale také člověk se značně vyhraněnými názory, který si se svou kritikou nebere servítky. To je Václav Klaus mladší, syn bývalého českého prezidenta. V besedě s občany a učiteli **„Kam směřuje české školství?“** se bude **v pondělí 19. září od 18 hodin** v Debatních trámech Sladovny zabývat tématy jako Inkluze; Kariérní řád; Má se ve školách učit?; Co by znamenalo, že jsou mzdy učitelů prioritou?; Kdy bude dostatek učňů?; Spravedlivé financování škol a dalšími dle dotazů a zájmů publika. Vaše dotazy nebo návrhy témat k diskusi můžete zasílat také předem na e-mail prosperitapisek2@seznam.cz. Václav Klaus ml. vybere nejzajímavější dotaz, jehož autor bude odměněn. Přijďte diskutovat nejen na téma školství.

/PI/

BESEDA S OBČANY A UČITELI

Kam směřuje české školství?

Mgr. VÁCLAV KLAUS ml.
expert ODS na oblast školství

19.9.2016
18:00 - 19:30
Sladovna Písek / Debatní trámy
Vstup volný pro širokou veřejnost

PROSPERITA Písek, o. s. www.properitapisek.cz

CENTRUM KULTURY MĚSTA PÍSEK

CENTRUM KULTURY MĚSTA PÍSEK
Nábřeží 1. máje 1605, 397 01 Písek
www.centrumkultury.cz | pisek@centrumkultury.cz | www.facebook.com/centrumkulturymestapisek

Z CENTRA KULTURY…

Milí přátelé písecké kultury,

prázdniny jsou za námi a můžeme se tedy opět naplno vrhnout do víru kulturního dění. Čeká nás spousta filmových a divadelních představení, koncertů a dalších různorodých akcí.

Těšit se můžete na divadelní představení **Bosé nohy v parku** s Veronikou Freimanovou a Rudolfem Hrušínským a až z Bratislavy přijede do Písku taneční soubor s představením **Carmen**. Kdo má rád dobrou zábavu, ten by si rozhodně neměl nechat ujít slavnou one man show **Caveman**.

Chybět nebude ani v září výstava v galerii Portyč a ve foyer kina Portyč. V rámci **Dne otevřených památek** budete moci navštívit koncertní síň Svaté Trojice a poslechnout si **česko-japonský houslový koncert**.
Do Děkanského kostela poté můžete zajít na **varhanní koncert** konaný k příležitosti **XXVII. ročníku Hudebních slavností Emy Destinnové**.

V kulturním domě se od září tradičně „rozjedou“ **taneční kurzy**. Kromě nich se ale můžete těšit i na **módní přehlídku** s českou Miss 2015 Nikol Švanterovou, **prožitkový seminář pro ženy** nebo **španělský večer**. Zkrátka nepřijdou ani starší ročníky, pro které je připraven příjemný večer za hudebního doprovodu oblíbeného Johny Bandu.

I v září nás ale ještě čeká několik venkovních akcí. Hned ze začátku měsíce to budou **slavnosti piva**, na ně volně naváže koncert **Tří Sester**. Kapela se v píseckém letním kině zastaví v rámci svého Radegast tour 2016. Na své si ale přijdou i milovníci sportu. Na Velkém náměstí se odehraje už 3. ročník **KOČÍ Algorit Streetball cup**u, 3. ročník **Královského maratonu města Písku** a členové klubu velocipedistů oslaví **129. výročí vzniku organizované cyklistiky v Písku**.

Filmová představení se s klesající večerní teplotou přesunou zpátky pod střechu a kino Portyč bude opět v plném provozu. Těšit se můžete na spoustu filmových novinek, na představení ve 2D i 3D pro všechny věkové kategorie.

Přejeme vám příjemné prožití zvolna končícího léta a přicházejícího podzimu

Tým Centra kultury města Písek

TIPY NA ZÁŘÍ…

Sobota 3. září od 18:00
TŘI SESTRY ~ 2016 Radegast tour

7. září – 1. října
RADOSTI ŽIVOTA
Výstava s názvem „Radosti života“ je setkáním dvou dávných spolužaček, které si dělají radost malováním. Začínající amatérská výtvarnice Zdeňka Hejná a již zkušenější amatérská výtvarnice Alena Jiříková. Na zahájení výstavy byl přizván i další spolužák, hudební učitel Ivan Zborník, který hrou na kytaru hudebně zpestří vernisáž, konanou ve středu 7. září 2016 od 17 hodin. Výstava potrvá do 1. října 2016. zazní slavné písně a árie českých i světových skladatelů.

Sobota 10. září od 16:00
JAPONSKO-ČESKÉ ODPOLEDNÍ HUDEBNÍ MATINÉ
Minori Nakaune (Japonsko) – housle,
Misako Kihara (Japonsko) – housle,
Radek Žitný (Písek) – klarinet,
Jiří Votýpka (Písek) – housle,
Marcela Škabroudová - klavír.

Čtvrtek 15. září od 20:00
FASHION SHOW ~ Módní přehlídka
Akce pro všechny milovníky módy a stylu. Přijďte se inspirovat aktuálními trendy nebo se zamilovat do nových kolekcí módních návrhářů. Těšit se můžete na značky Pietro Filipi, Gerry Weber, Kocman Fashion, butik Roosevelt Fashion store, Klobouky K - Concept store Tonak, návrháře - Kateřinu Večeřovou, Lukáše Bartoně, Remon a exklusivně Sophistic by Veronika.

Pátek 23. září od 18:00
2× SEDM STATEČNÝCH
projekce původní a nové verze

NEPROPÁSNĚTE…

KINO PORTYČ
GALERIE PORTYČ
DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
KULTURNÍ DŮM
LETNÍ KINO
VENKOVNÍ AKCE
TROJICE

www.centrumkultury.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA

aneb: NESEĎTE DOMA!

Co se děje v ZÁŘÍ v Písku a okolí

Písek a jeho okolí je dějištěm mnoha akcí nejrůznějšího typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá… Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům.

Záběr z prvního ročníku stavby milíře u písecké Lesovny. Třetí ročník se koná od soboty 10. září. Foto PS/Jelenová

Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm vyznačit akce, o které nechtete přijít. Jen tak vám neunikne nic zajímavého. Pěknou zábavu v krásném městě nad řekou ;-)

Pojďte na výstavu

TATOTU
MěK Písek, 1. patro, 15. 8.–15. 9.
Výstava kreseb Marcely Vichrové na náměty litevských pohádek

KMENY ZÁPADNÍ PAPUY
Prácheňské muzeum, 27. 8.–23. 10.
Svědectví jihočeského cestovatele Dana Růžičky ze zanikajícího světa

OLGA VOLFOVÁ – OBRAZY Z CEST
Prácheňské muzeum, 2. 9 –2. 10.
Vernisáž 1. 9. od 17 h.

PRÁCHEŇSKÁ UMĚLECKÁ BESEDA – CO ZANECHÁME SVÝM DĚTEM
Sladovna, 3. 9.–16.10.
Výstava děl 46 výtvarníků a fotografů z Česka, Bavorska, Slovenska, Polska a Maďarska. Ve spolupráci se Sladovnou pořádá Prácheňská umělecká beseda v Písku. Tříčlenná mezinárodní odborná porota vybírala z více než 170 prací díla – více na str. 23.

DEGGENDORFSKÁ MLÁDEŽ POZNÁVÁ PÍSEK
Foyer kina Portyč, 5.–30. 9.
Skupina TeriFoto Sokola Písek zve na výstavu fotografií. Spolupořadatelem je organizace 4You Deggendorf a Německo-česká kontaktní kancelář Deggendorfských hal. Akce je podporována Městem Písek.

RADOSTI ŽIVOTA
Galerie Portyč, 7. 9.–1. 10.
Výstava je setkáním dvou dávných spolužaček, které si dělají radost malováním. Začínající amatérská výtvarnice Zdeňka Hejná a již zkušenější amatérská výtvarnice Alena Jiříková. **Vernisáž ve středu 7. 9. od 17 h.,** na kytaru zahraje hudební učitel Ivan Zborník.

JIŘÍ PRACHAŘ–SOCHY, JIŘÍ ŘEŘICHA–OBRAZY
Prácheňské muzeum, 7. 9.–2. 10.
Vernisáž 6. 9. od 17 h.

LOUTKOVÁ AKADEMIE
Sladovna, do 28. února 2017
Loutková akademie je ostrov plný hry, zábavy a chuti si vše na vlastní kůži vyzkoušet. Dřevěné postavičky budou ve vašich rukách ožívat, protože poutavý svět loutek je neomezený a nekonečný.

HRADIŠTĚ U PÍSKU 1858 – NÁLEZY Z KNÍŽECÍCH MOHYL Z ČASNÉ DOBY LATÉNSKÉ
Prácheňské muzeum, 7.–18. 9.
Mimořádná krátkodobá výstava k 130. výročí zpřístupnění muzea veřejnosti. **Komentované prohlídky pro veřejnost:** pátek 9. 9. od 16 h, čtvrtek 15. 9. Od 16 h. Možnost komentovaných prohlídek pro školy po předchozím objednání, kontakt *edukace@prachenskemuzeum.cz*, ***382 201 111***.

FYZIKA HROU / NA EXPONÁTY SAHAT DOVOLENO
Prácheňské muzeum, 11. 9.–15. 10.
Interaktivní vzdělávací výstava pro malé i velké. Otevřeno v sobotu od 9 do 12 hodin, v neděli od 14 do 18 hodin. Skupiny a školní třídy kdykoliv na objednání (tel. 382 201 111), Jednotné vstupné 20 Kč, Přednáškový sál – vstup přes nádvoří bývalé obchodní akademie.

KLUB CESTOVATELŮ ZA POZNÁNÍM PŘÍRODY
Městská knihovna Písek, 1. patro, 16.–30. 9.
Tradiční výstava výtvarných artefaktů členů Klubu cestovatelů, klientů sociálně terapeutických zařízení Horizont, o.s., DATS Duha Písek a Domov sv. Linharta Chelčice, kteří v uplynulém ročním cyklu přednášek zamířili do světa přírody.

DI S TÍM VEN
Kavárna Psychiatrické nemocnice Písek, do 21. 9.
Kolektivní výstava Di s tím ven. Všichni jste srdečně zváni.

GRAFIKY A KRESBY FRANTIŠKA DOUBKA
Kavárna Psychiatrické nemocnice Písek, od 22. 9.
Na vernisáži **22. září od 17 hod** vystoupí spisovatel Ladislav Beran, autor detektivek a nositel ocenění nejlepší kniha roku v tomto oboru. Řadu jeho knih František Doubek ilustroval. Během vzpomínkového podvečera bude promítnut film a fotografie z Doubkových posledních výstav.

SNIVCI, MÁGOVÉ A MOTÝLI
Sladovna, do 30.10.
Volné pokračování interaktivní hravé výstavy Play vizuálního umělce a divadelníka Petra Nikla.

TISKAŘIŠTĚ
Sladovna, do 16.10.
Přemýšleli jste někdy nad tím, jaké to asi je, vzít si do ruky razítko, namočit ho do barvy a pokusit se vylepšit nudnou stěnu doma v obýváku? Že se to nesmí? Taťka s mamkou by se zlobili? Asi máte pravdu, existují přeci jenom tolerovanější způsoby, jak osvobodit nenadálý závan kreativity a chuti objevovat doposud nepoznané. Ale co kdyby to šlo?

Čtvrtek 1. ZÁŘÍ

10.00	MK	**Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
16.00	MK	**Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	**Kariérní poradna** Ing. Jany Bojarové
16.00	Bakaláře	**Průvod loutek městem**
17.00	PM	**Olga Volfová – Obrazy z cest**
17.30	Kino Portyč	**Obr Dobr** – *USA, dabing, 3D*
20.00	Kino Portyč	**Super Duper Alice Cooper** – *CAN, titulky*
20.30	Letní kino	**Smrt ve tmě** – *USA, titulky*

Pátek 2. ZÁŘÍ

BAKALÁŘE		**Neobyčejný festival loutkových divadel** – *po celý den*
16.00	DPČ	**Koncert pro Romana** – *benefiční festival*
16.00	Kino Portyč	**Obr Dobr** – *USA, dabing, 3D*
17.30	Palackého sady	**SLAVNOSTI PIVA**
18.00	Kino Portyč	**Strašidla** - *ČR*
20.00	MC Divadelka	**INFM Night** – *DJ Buick*
20.30	Kino Portyč	**Ben Hur** – *USA, titulky, 3D*

Sobota 3. ZÁŘÍ

BAKALÁŘE		**Neobyčejný festival loutkových divadel** – *po celý den*
8.26	hl. nádraží ČD	**Vycházka na Kbíl** – *pěší výlet*
10.30	Velké náměstí	**Kočí Algorit Streetball Cup 2016** – *3. ročník turnaje*
14.00	Kino Portyč	**Obr Dobr** – *USA, dabing, 3D*
16.00	Lázně Vráž	**Bohoslužba v zámecké kapli**
16.00	Kino Portyč	**Strašidla** - *ČR*
17.15	Palackého sady	**SLAVNOSTI PIVA**
18.00	Letní kino	**Tři sestry 2016 Radegast tour**
18.00	Kino Portyč	**Ben Hur** – *USA, titulky, 3D*
19.30	Lázně Vráž	**Písně a chansony tří kontinentů**
20.00	MC Divadelka	**Smile Night**
20.30	Kino Portyč	**Taxi 121** – *ČR*

Neděle 4. ZÁŘÍ

14.00	Kino Portyč	**Obr Dobr** – *USA, dabing*
16.00	Kino Portyč	**Strašidla** - *ČR*
18.00	Kino Portyč	**Ben Hur** – *USA, titulky*
20.30	Kino Portyč	**Taxi 121** – *ČR*

Pondělí 5. ZÁŘÍ

16.00	MK	**Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	**Seznamka** – *ČR*
20.00	Kino Portyč	**Taxi 121** – *ČR*

Úterý 6. ZÁŘÍ

17.00	PM	**Jiří Prachař – sochy, Jiří Řeřicha – obrazy,** *vernisáž výstavy*
17.30	Kino Portyč	**Taxi 121** – *ČR*
20.00	Kino Portyč	**Seznamka** – *ČR*

Středa 7. ZÁŘÍ

17.00	Galerie Portyč	**Radosti života** – vernisáž výstavy Zdeňky Hejné a Aleny Jiříkové
17.30	Kino Portyč	**Sebevražedný oddíl** – *USA, dabing*
18.15	MK	**Promítáme i my: Duchové moře**
20.00	Kino Portyč	**Komorná** – *KOR, titulky*
20.00	MC Divadelka	**Student´s night**

Čtvrtek 8. ZÁŘÍ

10.00	Kino Portyč	**Učitelka** – *ČR/SR, představení pro seniory*
14.00	Seniorský dům	**Harmoniky k narozeninám** – koncert heligonkářů
16.00	MK	**Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince**
16.00	MK	**Kariérní poradna** Ing. Jany Bojarové
16.00	PM	**Křest knihy Jaroslavy Pixové Zámečky a tvrze jižních Čech**
17.30	Kino Portyč	**Sully: Zázrak na řece Hudson** – *USA, tit.*
19.30	Lázně Vráž	**Zpívání s kytarou**
20.00	Kino Portyč	**Nerve: Hra o život** – *USA, titulky*

Pátek 9. ZÁŘÍ

8.30/10.00	DFŠ	**Trapas nepřežiju! Aneb ten řízek nezvedej** – Michaela Dolinová a Ladislav Ondřej, *školní představení*
16.00	PM	**Komentovaná prohlídka výstavy Hradiště u Písku 1858**
16.00	Kino Portyč	**Lovecká sezona: Strašpytel** – *USA, dabing*
18.00	Kino Portyč	**Nerve: Hra o život** – *USA, titulky*
19.30	Lázně Vráž	**Taneček na zámku** – Leoš Karásek
20.00	MC Divadelka	**Party up – DJ Ketchup**
20.30	Kino Portyč	**Sully: Zázrak na řece Hudson** – *USA, tit.*

Sobota 10. ZÁŘÍ

8.30	celé město	**EHD – DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ** – *prohlídky: Kronbergerův altán, synagoga, děkanský kostel s věží, dům U Koulí, klášter. kostel, dům v Karlově ulici, dům U Slona, sv. Trojice, kostel sv. Václava, stará vodárna, vojenský hřbitov, Zemský hřebčinec*
8.30	sv. Trojice	**Den otevřených památek** – housl. improvizace japonských umělců, *prohlídky kostela a zvonice*
9.00	Lesovna	**Den otevřených dveří Lesů města Písku, stavba milíře** a program
10.00	Dům U Slona	Den evropských památek – **vernisáž výstavy Karla Klátila**
13.00	Dům U Slona	Den evropských památek – *komentované prohlídky*
14.00	Kino Portyč	**Lovecká sezona: Strašpytel** – *USA, dabing*
16.00	sv. Trojice	**Japonsko-české odpolední hudební matiné**
16.00	Kino Portyč	**Nerve: Hra o život** – *USA, titulky*
18.00	Kino Portyč	**Sully: Zázrak na řece Hudson** – *USA, titulky*
19.00	DFŠ	**Celebrity, Studio dva Praha**
20.00	MC Divadelka	**La Banquet** – DJ Edward Traumaxowski, Steev a Stennly
20.30	DPČ	**Šutr + Firestrikes** – rock-metalový večer
20.30	Kino Portyč	**Zloději zelených koní** – *ČR*

Neděle 11. ZÁŘÍ

8.30		**EHD – DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ – prohlídky**
9.00	Lesovna	**Výpal milíře 3. ročník** – zapálení milíře
14.00	Kino Portyč	**Lovecká sezona: Strašpytel** – *USA, dabing*
15.00		**Písecké věže** – 2. ročník historicko-dobrodružné hry
16.00	Kino Portyč	**Sully: Zázrak na řece Hudson** – *USA, tit.*
18.00	Kino Portyč	**Zloději zelených koní** – *ČR*
20.30	Kino Portyč	**Nerve: Hra o život** – *USA, titulky*

Pondělí 12. ZÁŘÍ

17.00	Kozlovna	**Za němčinou do Kozlovny** – německá konverzace zdarma
17.30	Kino Portyč	**Zloději zelených koní** – *ČR*
19.00	Děkanský kostel	**Varhanní koncert** – XXVII. Hudební slavnost Emy Destinnové 2016
20.00	Kino Portyč	**Sully: Zázrak na řece Hudson** – *USA, tit.*

Úterý 13. ZÁŘÍ

17.00	MK	**Creative Café** – Háčkujeme s Andělkou
17.30	Kino Portyč	**Ve jménu krve** – *FR/USA, titulky*
19.00	KD	**Taneční**
19.00	Strom setkávání	**Mužský kruh**
20.00	Kino Portyč	**Zloději zelených koní** – *ČR*

Středa 14. ZÁŘÍ

16.30	MK	**Creative Café** – Tvoření s Marií pro velké i malé
17.30	Kino Portyč	**Tohle je náš svět** – *USA, titulky*
19.00	KD	**Taneční**
20.00	Kino Portyč	**Ve jménu krve** – *FR/USA, titulky*
20.00	MC Divadelka	**Student´s night**

Čtvrtek 15. ZÁŘÍ

10.00	MK	**Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
16.00	MK	**Mluv česky!** – Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	**Kariérní poradna** Ing. Jany Bojarové
16.00	PM	**Komentovaná prohlídka výstavy Hradiště u Písku 1858**
17.00	Palackého sady 68	**Setkání Klubu Minerva 21 Písek** - *Lucie Přecechtělová a Gabriela Markvartová*
17.30	Kino Portyč	**Prázdniny v Provence** – *ČR*
20.00	KD	**Fashion Show** – módní přehlídka
20.00	Kino Portyč	**Ve jménu krve** – *FR/USA, titulky*

Pátek 16. ZÁŘÍ

16.00	Kino Portyč	**Tajný život mazlíčků** – *USA, dabing, 3D*
18.00	Kino Portyč	**Dítě Bridget Jonesové** – *GB/FR/USA, dab.*
19.00	DFŠ	**Bosé nohy v parku**, divadelní hra Neila Simona, Agentura Harlekýn
19.30	Lázně Vráž	**Taneček na zámku – Leoš Karásek**
20.00	DPČ	**Svobodný rock – Fantom**
20.00	MC Divadelka	**Jungle expedition**
20.30	Kino Portyč	**Prázdniny v Provence** – *ČR*

Sobota 17. ZÁŘÍ

9.00	Lesovna	**Výpal milíře 3. ročník**– rozebírání milíře
9.00	U Reinerů	**129. výročí založení Klubu velocipedistů Písek**; poté projížďka a celodenní výlet
14.00	Kino Portyč	**Tajný život mazlíčků** – *USA, dabing, 3D*
16.00	Kino Portyč	**Mechanik zabiják: Vzkříšení** – *USA, tit.*
18.00	Kino Portyč	**Dítě Bridget Jonesové** – *GB/FR/USA, dab.*
19.30	Lázně Vráž	**Pojď se mnou** – světové melodie z oper a muzikálů
20.00	MC Divadelka	**R n B night** – DJ Ramel
20.30	DPČ	**Znouzectnost + NVÚ**
20.30	Kino Portyč	**Prázdniny v Provence** – *ČR*

Neděle 18. ZÁŘÍ

14.00	Kino Portyč	**Tajný život mazlíčků** – *USA, dabing*
16.00	Kino Portyč	**Prázdniny v Provence** – *ČR*
18.00	Kino Portyč	**Mechanik zabiják: Vzkříšení** – *USA, tit.*
20.30	Kino Portyč	**Dítě Bridget Jonesové** – *GB/FR/USA, dab.*

Pondělí 19. ZÁŘÍ

16.00	MK	**Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	**Prázdniny v Provence** – *ČR*
18.00	Sladovna	**Václav Klaus ml. – Kam směřuje české školství?** – *beseda*
20.00	Kino Portyč	**Dítě Bridget Jonesové** – *GB/FR/USA, dab.*

Takhle tradiční milíř na vypalování dřeveného uhlí vzniká. Jeho přípravy se můžete zúčastnit i vy – v sobotu 10. září v Písku Na Flekačkách.
Foto PS/Zdenka Jelenová

Úterý 20. ZÁŘÍ

10.00	Seniorský dům	**Čtení pro radost**
17.30	MK	**Autorské čtení Marka Šindelky** z knihy Mapa Anny
17.30	Kino Portyč	**Dítě Bridget Jonesové** – *GB/FR/USA, dab.*
19.00	KD	**Taneční**
20.00	Kino Portyč	**Prázdniny v Provence** – *ČR*

Středa 21. ZÁŘÍ

8.30/10.00	DFŠ	**Čtyřlístek v pohádce**, Divadlo D5 Praha, *školní představení*
17.00	MK	**Antonín Klášterský aneb Básníci ve stínu Jaroslava Vrchlického**
17.30	Kino Portyč	**Vlk z královských vinohrad** – *ČR/SR/FR*
19.00	DFŠ	**Carmen**, Slovenské divadlo tanca Bratislava
19.00	KD	Taneční
20.00	Kino Portyč	**The Beatles: Eight Days a Week – The Touring Years** – *USA, titulky*
20.00	MC Divadelka	**Student´s night**

Čtvrtek 22. ZÁŘÍ

9.30	KD	**Konference Citycon**
12.30	MK	**Klub cestovatelů za poznáním přírody** – *vernisáž výstavy*
20.00	MC Divadelka	**Večer pro seniory – Honza Kašpárek**
16.00	MK	**Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	**Kariérní poradna** Ing. Jany Bojarové
17.00	MK	**Škola končí… a co dál?!** – *seminář nejen pro absolventy*
17.00	Kavárna PN	**Zahájení výstavy grafik a kreseb Františka Doubka**
17.30	Kino Portyč	**Krycí jméno Holec** – *ČR*
18.00	Strom setkávání	**Kurz Kundalini Reiki III**
19.00	DFŠ	**Škola žen**, Divadlo F.X. Šaldy Liberec
19.30	Lázně Vráž	**Zpívání s kytarou**
20.00	Kino Portyč	**Vlk z královských vinohrad** – *ČR/SR/FR*
20.30	Infocentrum	**Vycházky za poznáním silných energetických míst s Ing. P. Kozákem**

Pátek 23. ZÁŘÍ

16.00	Seniorský dům	**Návrat do středověku –** historický šerm
16.00	Kino Portyč	**Čapí dobrodružství** – *dabing, 3D*
18.00	Kino Portyč	**2x7 Statečných – projekce původní a nové verze** – *USA, titulky*
20.00	MC Divadelka	**Capitan Morgen Night**
21.00	DPČ	**Černý desky jsou dobrý**

Sobota 24. ZÁŘÍ

9.00	KD	**Setkání nejstarších občanů se starostkou města Písku**
14.00	Kino Portyč	**Čapí dobrodružství** – *dabing, 3D*
16.00	Kino Portyč	**Strašidla** – *ČR*
18.00	Kino Portyč	**Krycí jméno Holec** – *ČR*
20.00	MC Divadelka	**Funky Night** – DJ Robkin, DJ Jenda
20.30	Kino Portyč	**Sedm statečných** – *USA, titulky*
20.30	DPČ	**Blanka Šrumová a Jan Sahara Hedl** – Něžná noc

Neděle 25. ZÁŘÍ

14.00	Kino Portyč	**Čapí dobrodružství** – *dabing*
16.00	Kino Portyč	**Strašidla** – *ČR*
18.00	Kino Portyč	**Krycí jméno Holec** – *ČR*
20.30	Kino Portyč	**Sedm statečných** – *USA, titulky*

Pondělí 26. ZÁŘÍ

9.00	Strom setkávání	**Ranní kundalini pohybová meditace**
16.00	Kino Portyč	**Můj kamarád drak** – *USA, dabing*
17.00	MK	**WIKIPEDIE – jak se stát editorem**
18.00	Kino Portyč	**Buchty a klobásy** – *USA, titulky*
19.00	DFŠ	**Caveman**, divadelní hra
20.30	Kino Portyč	**Café society** – *USA, titulky*

Úterý 27. ZÁŘÍ

14.00	Seniorský dům	**Václavská zábava** – hraje Pepa Kozák
16.00	Kino Portyč	**Můj kamarád drak** – *USA, dabing, 3D*
17.00	KD	**Senior večer**
17.30	MK	**Tradiční odrůdy ovoce** – přednáška Ing. Zdeňka Bízka
18.00	Kino Portyč	**Seznamka** – *ČR*
19.30	Lázně Vráž	**Fautores Flautae** – flétnový soubor V. Holuba
20.30	Kino Portyč	**Café society** – *USA, titulky*

Středa 28. ZÁŘÍ

9.30	KD	**Vědomé ženství** – Menarché - *seminář*
16.00	Kino Portyč	**Obr Dobr** – *USA, dabing*
18.00	Kino Portyč	**Sully: Zázrak na řece Hudson** – *USA, titulky*
20.00	MC Divadelka	**Student´s night**
20.30	Kino Portyč	**Café society** – *USA, titulky*

Čtvrtek 29. ZÁŘÍ

10.00	Kino Portyč	**Božská Florence** – *GB, tit., pro seniory*
10.00	MK	**Dobrá pomoc –** setkání dobrovolníků
13.00	KD	**Zastupitelstvo města Písku**
16.00	Kino Portyč	**Obr Dobr** – *USA, dabing, 3D*
16.00	MK	**Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	**Kariérní poradna** Ing. Jany Bojarové
17.30	Kino Portyč	**Tři generace** – *USA, titulky*
19.30	Lázně Vráž	**Cestování s písničkou** – Muzikanti od Otavy R. Přiba
20.30	Kino Portyč	**Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti** – *USA, dabing*

Pátek 30. ZÁŘÍ

16.00	Kino Portyč	**Lovecká sezona: Strašpytel** – *USA, dabing*
17.30	DPČ	**Praholky** – autorský muzikál Ládi Horníka
17.30	Kino Portyč	**Tři generace** – *USA, titulky*
19.00	KD	**Španělský večer** – *koncert známých melodií*
20.30	Kino Portyč	**Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti** – *USA, dabing*

Otevřené brány kostelů na Písecku

do 30. září

Plné zpřístupnění 10 kostelů na Písecku ve vybraných dnech v průběhu hlavní turistické sezony. Uvnitř kostelů čeká ochotný kustod, který vám poskytne fundované informace, k dispozici jsou malované plánky kostelů.

1. **Písek**: farní kostel Narození P. Marie
2. **Písek**: klášterní kostel Povýšení sv. Kříže
3. **Písek**: kostel sv. Václava – *freska Upálení mistra Jana Husa*
4. **Albrechtice nad Vltavou:** kostel svatého Petra a Pavla – *unikátní románské nástěnné malby s výjevem Posledního soudu*
5. **Myšenec**: kostel sv. Havla v Myšenci – *malby ze života sv. Kateřiny, sv. Markéty a sv. Voršily; malba smrti sv. Voršily a 11 tisíc panen.*
6. **Krč**: kostel sv. Václava v Krči – *nádherné gotické nástěnné malby*
7. **Putim**: kostel sv. Vavřince
8. **Dobev**: kostel sv. Brixí – *zcela ojedinělá kamenická výzdoba*
9. **Kestřany**: kostel sv. Kateřiny Alexandrijské
10. **Mirovice**: kostel sv. Klimenta – *renesanční náhrobky z 16. stol.*

Pořadatelé a kontakty:

CENTRUM KULTURY města Písek: nábřeží 1. máje 1605, Písek
Info, předprodej vstupenek a příjem plakátů pro výlep: **KD – kulturní dům,** *tel.* ***382 734 711,*** *recepce@centrumkultury.cz, www.centrumkultury.cz*

- **Kino Portyč** – *tel.* ***382 734 720***
- **DFŠ – Divadlo Fráni Šrámka**, Tylova 69/8
- **Galerie Portyč,** Čechova 406
- **Sv. Trojice – Koncertní síň sv. Trojice,** Na Výstavišti

DPČ – Divadlo Pod čarou: Tyršova 431/28, Písek
tel. ***774 598 332,*** *podcarou@podcarou.cz, www.podcarou.cz*

Kavárna Až na půdu: Jungmannova 34/11, Písek, tel. ***773 996 543,*** *https://www.facebook.com/aznapudu*

Kavárna PN – Kavárna Psychiatrické nemocnice Písek: Vladislavova 490, *tel.* ***382 212 940****, info@pnpisek.cz, www.pnpisek.cz*

Kavárna-vinárna Beseda: Palackého sady 68, Písek (bývalá restaurace Avion Air) – Klub pro ženy Minerva 21, tel. ***739 611 094,*** *www.minerva21.net*

Lázně Vráž: Vráž 1, tel. (recepce): ***382 737 111****, www.lazne-vraz.cz*

Loutkové divadlo (LD) Nitka Písek: Bakaláře 43/6, Písek; *rezervace: divadlo@nitka-pisek.cz, www.nitka-pisek.cz, tel.* ***777 345 805*** – *Bohumil Skuhra*

MK – Městská knihovna Písek: Alšovo náměstí 85, Písek
tel. ***382 201 811,*** *www.knih-pi.cz*

Music Club Divadelka: Tylova 69/8, Písek
tel. ***604 270 527****, www.facebook.com/divadelkapisek*

PM – Prácheňské muzeum: Velké nám. 114, Písek
tel. ***382 201 111****, info@prachenskemuzeum.cz, www.prachenskemuzeum.cz*

- **Památník Adolfa Heyduka** – Tyršova 438, Písek, *tel.* ***382 215 040***

Seniorský dům: Čelakovského 8, Písek
tel. ***382 201 730,*** *info@seniorskydum.cz, www.seniorskydum.cz*

Sladovna Písek, o.p.s.: Velké náměstí 113
tel. ***387 999 997*** *- recepce, rezervace; info@sladovna.cz, www.sladovna.cz*

STROM SETKÁVÁNÍ: Nová 99, Písek, tel. ***777 571 529****, ww.strom-setkavani.cz*

- **Hatha jóga** – Jana Kozová www.jogapisek.cz
- **Angličtina pro děti od 3 let** – předškoláky i školáky. www.wattsenglish.com
- **Škola energie MEL** – Milada Dolejšová, www.skola-energie-mel.cz
- **Poradna ájurvédy** – Radoslav Nahálka, www.ajurmed.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy K.Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*

Vykulená sova: tř. Národní svobody 32/11, *www.vykulenasova.cz, tel.:* ***608 448 595***

Zpátky do školy Sladovny

Uteklo to opravdu hodně rychle, stejně jako každý rok. Za prázdninami se už můžeme pouze ohlížet a vzpomínat na dny strávené u vody – občas i ve vodě, na výletech, táborech, dovolených a na další zábavné aktivity spojené s dvouměsíčním letním volnem. Ani z kalendáře škodolibě se smějící září však nemusí být žádná pruda. V písecké Sladovně – Galerii hrou totiž nedáme na to, jaký je zrovna měsíc, my si hrajeme a poznáváme celý rok!

Ještě v průběhu celého prvního měsíce školního roku 2016/17 se v útrobách Sladovny budeme potkávat s kompletní sestavou aktuálních interaktivních výstav. Hudebně odpočinkoví **Snivci, mágové a motýli** rozehrají poslední galakoncerty na nevšední nástroje, aby krátce po nástupu října přepustili své místo jinému hudebníkovi. O galakoncertní zážitek se v Nízkých trámech postará **houslový virtuos Jaroslav Svěcený** – to bude ale až 7. října.

Také **Tiskařiště**, na kterém vzniklo již nespočet zajímavých výtvorů a proteklo jím velké množství barvy, vyhlíží termín balení kufrů a cesty zpět do rakouské Vídně. Loučení přijde v polovině října, ale do té doby si můžete dosyta užívat vtažení do světa tisku a barev tak, jako tisíce návštěvníků, kteří již nám nějakou tu modrou, červenou, bílou, zelenou či jinou kaňku na pracovním plášti zanechali. (Více o výstavách na str. 19)

Loutky v **Loutkové akademii** se prý stěhovat nechtějí a zamluvily si místo v Galerii hrou až do února příštího roku. Proč ne, ale nebude jim v tak velké budově smutno? Určitě ne, dostanou totiž nového souseda a kamaráda. V uvolněných Nízkých trámech se na konci října usadí jeden zajímavý člověk, jmenuje se ***Leonardo da Vinci*** – je to však zatím tajemství, tak psssst!

Nová výstava P. U. B.

Máme něco také pro dospěláky. 3. září bude v 16 hodin zahájena **velká výstava děl členů Prácheňské umělecké besedy** a bude se na co koukat. Uvidíte díla šestačtyřiceti výtvarníků a fotografů z Česka, Bavorska, Slovenska, Polska a Maďarska. Tříčlenná odborná porota, v niž jsou členky z Bavorska, Slovenska a Česka, vybere z více než sto sedmdesáti přihlášených prací ty nejlepší kusy, které ozdobí Bílé a Debatní trámy Sladovny. Tvorbu členů Prácheňské umělecké besedy bude možné obdivovat až do 16. října.

Otevírací doba Sladovny

Od úterý do neděle: 9 – 18 hodin.
Informace o časových blocích Tiskařiště, herního prostoru pro nejmenší Pilařiště a expozice Sladovnictví najdete na webových stránkách Sladovny: ***www.sladovna.cz.***

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

Vzpomínky na léto...

Požádali jsme namátkou některé naše pravidelné spolupracovníky a přispěvatele o to, aby se podělili se čtenáři Píseckého světa o jednu svou vzpomínku na letošní léto. Zadání bylo volné: vybrat zajímavý záběr z prázdnin – dovolené – práce – cesty kamkoliv – pobytu kdekoliv... A připsat k tomu krátkou reflexi, pocit, zážitek. Vznikla zajímavá koláž, kterou vám předkládáme. A protože mnozí oslovení ještě byli někde daleko nebo neměli právě čas, budeme pokračovat za měsíc. Máte-li zajímavou momentku k publikování, můžete ji rovněž zaslat: *redakce@piseckysvet.cz.*

PAVEL KOC: Miluju kolo a ve vzpomínkách mi utkvěly dvě letošní pánské jízdy s kamarády z naší protivínské cykloparty. Napřed jsme v červenci přejeli Šumavu od Železné Rudy přes Pancíř, Poledník a kolem Boubína až domů, v srpnu jsme pak objeli během tří dnů kolem dokola maďarský Balaton. Na fotografii jsem se synem Matějem na vyhlídce v Tihany. Až budu vzpomínat, tak na vítr ve vlasech, vůni a chuť papriky, pěkné cyklostezky a silácké řeči starých přátel...

JIŘINA A ZBYNĚK KONVIČKOVI: Vzpomínka na svatební cestu... Všem doporučujeme malebný kraj Broumovska. Ve skalách a skalních městech se rázem přenesete do pohádkového světa. Broumovské stěny, Adršpašské a Teplické skalní město, stejně jako nedaleké polské stolové hory vám učarují. Nechte se unést fantasy krajinou :)

DÁŠA HOVORKOVÁ: Zajímavý „úlovek“ z letošních prázdnin. Hned dvakrát (na Řežabinci a v Píseckých lesích) jsme s dětmi obdivovali jednoho z našich největších brouků – na fotce je samička tesaříka piluny (Prionus coriarius)

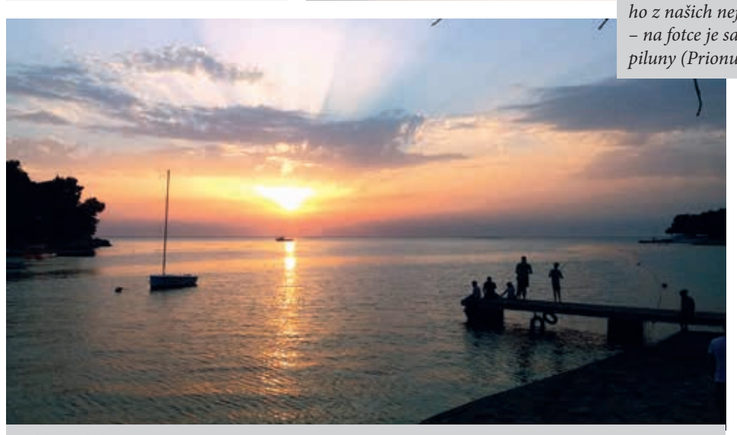

JIŘÍ HOŘÁNEK: Vzpomínka na léto u Jadranu je zajímavá tím, že jsem původně nechtěl nic fotit a jen jsem si tak popíjel víno na terase u moře, ale ten západ slunce byl natolik kýčovitý, že ho prostě nešlo nevyfotit...

JOSEF KNOT: Chlapi sobě, alias Brela 2016 ...:-)

HANA RAMBOUSOVÁ: To bylo tak krásné léto, že se i psi váleli..... Vidíte ho? :-)

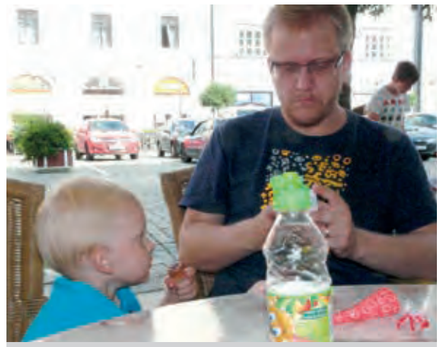

ANDREJ RÁDY: Jaký hezčí zážitek by si mohl otec a dědeček přát, než setkání se synem a vnukem? V Písku nás po delší době navštívil můj syn Andrej, takto třetí, a vnuk Andrej, čtvrtý toho jména. Syna mohli vidět Písečtí nedávno při představení La Putyky v divadle, vnuk řádil v píseckých ulicích a parcích. Snacha Jarka chyběla, připravovala se přivést na svět dalšího syna – a Damián Rády se mezitím šťastně rozkřičel v Motole.

PETR HLADÍK: Foto z již 7. ročníku akce tatínků s dětmi, jezdíme každoročně pod stany. Letos se nás sešlo 10 tatínků a 23 dětí, a byl to asi nejhezčí týden prázdnin. Tatínkové k celé řadě věcí přistupují trochu jinak nežli maminky a děti se také projevují maličko jinak. Na fotografii nejmladší účastník, náš Jakoubek.

KAREL PECL: V srpnu jsem byl s manželkou na zájezdu v Orlických horách. Byli jsme ubytováni v Novém Městě nad Metují. Není tak velké jako Písek, ale je také krásné. Jeho podloubí kolem renesančního náměstí skrývá hospůdky, vinárničky a obchůdky, a jejich vchody a výklady nejsou vyvedeny v chromu a skle, ale ve dřevě ve stylu první republiky. Ani na dovolené v sobě nemohu zapřít svou profesi. I v tomto směru bylo pro mne toto město překvapením. Pod každým vrcholem klenby podloubí bylo světlo a kolem něho hnízda vlaštovek. Ocenil jsem, že město tato hnízda vlaštovek nelikviduje (i přesto, že je pod nimi na dlažbě naděláno), ale bere je jako svou organickou součást. Vlaštovky jsou dokonce zobrazeny na mnohých propagačních materiálech. Největším překvapením bylo, že hnízda vlaštovek v tu to dobu obsadily jiřičky. Jak jsem poznal, že šlo o hnízda vlaštovek? Zatímco vlaštovky mají okraje svých hnízd otevřené a umísťují je do vnitřních prostor (stáje, průjezdy a také podloubí), jiřičky mají do svých hnízd vletový otvor pro jednoho jedince a svá hnízda lepí na venkovní plášť budov, často pod okenní nebo střešní římsy. Z fotografie je patrné, že jiřičky koukají přes okraj v tuto dobu již opuštěného vlaštovčího hnízda. Odtud novoměstské jiřičky vyletují a loví hmyz nad náměstím...

JANA A TOMÁŠ JIŘÍKOVI: Tak tohle je naše vzpomínka na léto! :-) Veselka byla kouzelná!

PETR MANO: Text si musíš vysedět

Petr Mano, i když prošel řadou profesí a nyní se živí jako hlídač objektu, je v písecké kotlině známý především jako malíř a prozaik. Nakladatelství 65. pole píseckého rodáka Tomáše Brandejse mu v roce 2014 vydalo úspěšnou knihu Šarlák, která zachycuje atmosféru 80. let v Písku. Letos pak knihu deníkových záznamů Kalužiny, v níž popisuje Písek a jeho okolí se spoustou rázovitých postav v nultých letech 21. století. Vedle vášně pro knihy a psaní maluje. Měl řadu samostatných i společných výstav. S Petrem jsme se seznámili a spřátelili při literárních večerech nakladatelství 65. pole a prodebatili už dlouhé hodiny nad tématy kolem literatury a umění…

V knize Šarlák popisuješ svou pracovní anabázi v 80. a na počátku 90. let v Písku, kdy jsi šel z jednoho bizarního místa brzy do dalšího, často ještě bizarnějšího. Jak na tu dobu vzpomínáš dnes s odstupem?
Vůbec to nejde asi posoudit. Kdybych zůstal ve stejném věku a bylo mi třicet, tak by bylo asi nějaké dorovnání, ale ten věk to mění. Když jsem četl třeba Fausta, tak byl úžasný. Ve třiceti jsem ho vnímal čistě jako erotickou záležitost – Fausta a Markétky. Dneska už člověk nepochopí, jak přemýšlí a vidí svět dvacetiletí. Já jsem z něj někdy v depresi a oni evidentně nejsou. Vnímají ho normálně jako my, když nám bylo pětadvacet. Všichni mají pocit, že je daný nějaký kánon, že za komunismu byla jen šeď. Vůbec ne – ta doba ti umožňovala žít život naplno. Pokud nejde o nějakou šílenou diktaturu, tak si lidé své cestičky vždycky najdou. Dnešní doba ti umožňuje se vymezit podstatně méně, než ti to umožnili komunisti. Alternativa dneska skoro neexistuje. Na alternativu musíš mít peníze, a když si chceš vydělávat, tak už jsi v tom.

INZERCE

Aby děti naplnily své sny

RC FAZOLE je rodinné centrum s prvky Montessori.

Program rodinného centra FAZOLE
Od pondělí do středy v čase 9.30–11 hodin jsou připraveny Montessori pracovny pro děti od 1 roku do 3 let s rodiči
Možnost využít naši zahrádku do 12 hodin.
Ve středu od 14 do 16 hodin: zážitkové odpoledne pro děti 3-7 let. Objevujeme svět svými smysly a vlastní zkušeností.

Kontakty a informace:
www.fazole-pisek.cz, tel. **775 177 640,** e-mail ***rcfazole@gmail.com.***

Jak je to tedy dnes s alternativou?
Za bolševika jsi se postavil stranou a měl jsi svatej klid. Alternativní scéna se ale úplně rozpadla. I když prý vznikají nové alternativní scény, akorát člověk už o nich neví. Vezmi si třeba Plastiky, stala se z nich komerční kapela, která má mladý tvrdý manažery a dneska už nikomu, ani kamarádovi, zadarmo nezahrají. To, co nedokázal bolševik, dokázaly peníze s Plastiky během chvilky. Baví je zkrátka vydělávat. Podle mě dneska ať uděláš, co uděláš, tak tě mainstream zkomercionalizuje ajn cvaj. Je tam i strašný nebezpečí úspěchu. Prodáš třeba dva obrazy za velký prachy, a pak už si budeš drbat šišku, že potřebuješ prodat ještě dva. A už začneš dělat ty samé, co se prodaly, a je to kalkul. Když jsme četli Šarlák v Praze, tak tam byla nějaká právnička od režiséra Hřebejka – že by měli zájem nějaké povídky natočit. Nakladatel Brandy jásal, ale představ si, že by se to stalo, tak ti to sice udělá raketový zájem o knihy, ale průser je, co já? Oni mi pošlou honorář a já pak začnu psát druhou knížku a budu si říkat: „Jen, aby se to tomu Hřebejkovi líbilo.“ Musíš přežívat, ale tohle je dvojsečný.

Osmdesátá léta popisuješ dost naturalisticky jako dost bezútěšnou dobu téměř bez výhledu na lepší budoucnost...
Výhled na lepší budoucnost nebyl. Vezmi si, že ateliér jsme měli od osmdesátýho roku, malovali jsme furt, ale neměli žádnou výstavu. Jednou jsme měli výstavu s holubářema, normálně mezi holuby byly naše obrazy. To bylo jediný, co nám bolševik povolil, bylo to hrozný. Tahle doba je dobrá v tom, že tě nutí víc dělat. Za bolševika bylo jedno, jestli budeš dva roky chlastat a pak namaluješ obraz. Bolševik tu kulisu vytvářel. Někdo mi říkal, že si v Šarláku vymýšlím, ale já tam naopak ubírám. O některých lidech ještě psát zkrátka nemůžeš.

Spousta lidí se za dobou před listopadem 1989 nyní však nostalgicky ohlíží. Čím to podle tebe asi je?
Protože jsme byli mladí a zažili jsme to nejhezčí i v té době. Byla tam jistota, byly tam věci, který tě vůbec netrápily. Byl tam sice i stres, aby dítě náhodou někde něco nežvejklo, ale ono se to tak ani nebralo. V atelieru jsme sice měli nasazeného nějakého estébáčka, ale to jsme zjistili až po revoluci. Pro normální lidi se až tak moc nezměnilo, běžný člověk je na tom možná i hůř ve smyslu ztráty svého osobního času. Lidi ale stále koukají na ty komunistický seriály, kde jsou plný krámy, nikdo nikoho nevyhazuje, všichni jsou na sebe milí a řeší se jen mezilidský vztahy. A lidi na to koukají i po pětadvaceti letech, protože si odpočinou. Nota bene oni byli i dobře udělaný. Lepší obrazy i filmy se dělali za bolševika. Po revoluci bylo pár filmů od Hřebejka a nic, vždyť my nemáme co nabídnout. Dneska jdou k filmu děti bohatých rodičů, aby se tam šly zašívat a flákat. Mimochodem, Šarlák si koupil režisér Jiří Menzel a mluvil s naším nakladatelem Brandym... Rozumíš? Nemá náměty.

Petr Mano. Foto Zbyněk Konvička

A jak vnímáš dnešní literaturu obecně?
Světová literatura je dneska ta, která je na všech pultech světa. Ty, když napíšeš Padesát odstínů šedi, což je stupidní brak, tak na pultech budeš. Nejde to číst, je to až urážející, a ani to není porno. Tím, jak to je blbý, tak to jde ale dobře přeložit do všech jazyků. A najednou to je přeloženo do čínštiny. Přelož ovšem Demla nebo Hrabala.

Texty v Šarláku mají spíše povídkovou stavbu prózy, kdežto v další knize Kalužiny jsi sáhl po formě deníkových záznamů. Co se ti psalo lépe?
Obojí se mi psalo dobře. Povídková stavba vyžaduje naplnit určitý počet slov, tak je svým způsobem těžší. Když píšeš dvanáct příběhů, tak se do toho snažíš nějak vejít. Zajímavé je, že Kalužiny byly napsány mnohem dřív než Šarlák. Byl jsem totiž domluven s kamarádem Milanem, kterému se stýskalo po Písku, tak jsem mu psal dopisy. A on mi říkal, piš měsíční záznamy a posílej mi to. Tak jsem to tak psal. Je to jiný druh literatury, ale mně to hrozně baví v té možnosti, že si takový text vycucáš jako bonbónek. Strašně to obohacuje. Večer si lehneš a zeptáš se, stálo dneska něco za záznam? A pak tě něco napadne a už to mám v hlavě a napíšu to. Když píšeš povídku, tak sedíš a potíš to ze sebe.

V obou knihách často zmiňuješ, že hodně čteš a odkazuješ na řadu autorů. Čím vším je pro tebe četba a jaké autory máš rád?
Četba to je gró. Díky mým profesím hlídačů a vrátným mám možná více načteno než profesoři na školách, protože oni to musí předávat dál studentům. Mě se nikdo neptá, tak mohu číst furt. Pravdou je, že už moc nehledám nové věci a vracím se ke starším autorům. I když se to všechno nedá vlastně dočíst. Buď je autor úžasný sám o sobě a od něj klidně přečteš deset věcí. A pak jsou autoři, od kterých přečteš jednu knihu a stačí to. Třeba Haškův Švejk s ilustracemi Josefa Lady. Nebo Bílá Velryba od Melvilla. Faust od Goetha je úžasný. Z našich autorů mám mezi oblíbenci Jaroslava Haška, Ladislava Klímu, Jakuba Demla nebo Bohumila Hrabala.

Dnes se díky mobilům a internetu hodně píše i ve zkratkách…
Dva kamarádi lovili baby přes internet a měli velké nároky. A tak jim psaly inženýrky a doktorky. Dávali mi pak číst jejich smsky a zprávy, abych to analyzoval, a bylo to děsivý. Spousta chyb. Vzdělaní lidé a oni neumějí psát. Četl jsem ale rozhovor s Radůzou, kde říkala, že její nejoblíbenější knihou je slovník cizích slov. Když jdeš do češtiny a psaní, tak i telefonní seznam je možná inspirativnější, než většina dnešní literatury. Staří autoři si všichni vypisovali různá slova a žili jazykem. Hrabal třeba přepisoval své první povídky pětkrát a Ota Pavel až sedmkrát. A to je literatura. Text si musíš vysedět. To je jako, když jsi na rybách. Ryby se nedočkáš, když u té řeky nesedíš.

Je dnes pro autora těžké se prosadit v tak obrovské záplavě titulů na knižním trhu? Jak si tvé knihy lidé nacházejí?
To je záhada. My jsme se s nakladatelem Brandym domluvili, že to budeme dělat „padni komu padni“ a nebudeme se podbízet. Vezmi si kuchařku Hrušky. Když napíšeš „hovno, hovno, hovno“ a vezmou tě do ruky ti marketingoví šíbři, tak tě lidi koupí. Tam je problém, že když přistoupíš na ten marketing, tak se ztrácí už to, co jsi napsal. Pak je otázka, proč psát své věci nebo nenapsat Padesát odstínů šedi nebo kuchařku? Mám jinak internetové stránky, kde se podívají, co Mano namaloval, a třeba tam objeví právě i mé knihy. Knihy miluju, ale v podstatě nevím, co je na pultech.

V knihách Šarlák i Kalužiny seznamuješ čtenáře s atmosférou i rázovitými píseckými postavičkami různých hospod a špeluněk ve městě. Které z nich ti nejvíce přirostly k srdci a proč?
Já jsem taky písecká postavička *(smích).* Když jsme chodili na Moravanku, tak všichni něco dělali, psali nebo malovali. Oproti Táboru třeba. Písek to měl vždycky. Tady byla první bohémská hospoda Na Marjánce, a tam chodili všichni – akademici, Franta Trávníček, Major Zahradca a další. Pak se chodilo Na Hvězdu. A tyhle hospody nám vyplnily v podstatě deset let, a pak jsme chodili na Moravanku. A pak do vinárny U Vorla v Jeronýmce. Tam byly čtyři stoly a ty byly obležený. Byl jsem druhej, kdo tam měl výstavu, a prodal jsem tam všechny své obrazy.

Čím vším je pro tebe hospoda?
Teď je ta generace jiná, i slovně. Když jsme do hospody chodili jako mladý, tak tam seděli zedníci, právníci i doktoři pohromadě a kupodivu všichni četli. I ty zedníci. Jak nemuseli moc dělat, tak na to měli čas. A dneska? Sedí parta mladých lidí, nikdo s nikým nemluví, civí do mobilů, a ty displeje jim svítí ve tmě do ksichtu. Vypadají pak jako zombie. Sami se smějí, je to fakt hrozný.

Jsi známý také jako výtvarník. Nyní se více věnuješ malování, nebo spíš píšeš?
Je to přesně napůl. Když hlídám v práci, tak píšu, a když jsem doma, tak maluju.

ZBYNĚK KONVIČKA

Petr Mano: Hospoda, 2015

František Roman Dragoun

...aby se snem a krásou přioděl lidský duch!

Připomínáme si v letošním roce výročí, kdy by se František Roman Dragoun dožil sta let. V jeho případě se však zcela naplnila odvěká zkušenost, že dílo připomíná osobnost malíře stále intenzivně i po jeho odchodu z pozemského světa.

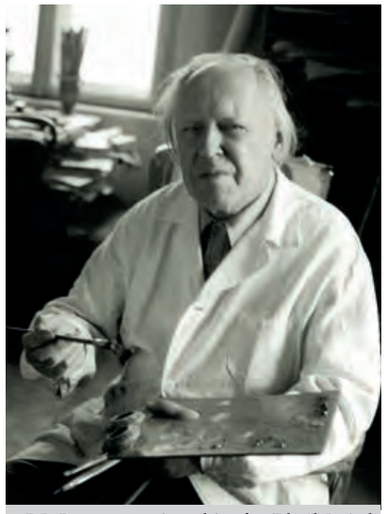

F. R. Dragoun ve svém ateliéru, foto Zdeněk Javůrek

Potkávali jsme jej na ulici, v divadle, na koncertech i vernisážích. Chodívali jsme do jeho ateliéru i domova, na čaj a kouzelné chvíle, kdy vyprávěl o svých malířských poutích za živobytím. Jeho paní, která k jeho tvorbě přispívala zázemím a bezmeznou podporou, jej při vyprávění doplňovala a opravovala. Neskutečná romantická kronika mizejících časů, kdy portrét byl portrétem a zátiší zátiším z klasické malířské školy.

Poslední romantik

Říkáme mu „poslední romantik", právě pro jeho starosvětské pokorné vystupování, jeho víru, nevystavovanou na odiv i náhled na společnost a lidi kolem sebe. Nazýváme jej posledním romantikem i pro jeho naprostou oddanost klasické malbě a kresbě. Je posledním romantikem i pro neuchopitelnou sílu starých časů, které se s jeho odchodem uzavřely ve svém kouzelném, dnes tak vzdáleném světě.

Však mistr Dragoun ve své tvorbě nikdy nezapřel své učitele z pražské akademie výtvarných umění – Švabinského, Nechlebu, Loukotu, kam v roce 1937 úspěšně skládá zkoušky... Jeho prvním velkým učitelem však byl na píseckém gymnáziu profesor Josef Velenovský, sám aktivní umělec – malíř a fotograf. Začínal však sám malovat v útlém věku. Shrnující je drobná ukázka z jeho autentických vzpomínek:

„A to už jsem tehdy v těch 12 letech začal malovat olejové portréty. A hlavně svýho otce, kterej byl hodně podobnej Masarykovi. Takže ode mě hlavně nejbližší lidi trošičku trpěli, když jsem je nutil, aby mi poseděli jako modely. Což se děje vlastně do dneška. Pak jsem tadyhle také chodil do nalezinců a maloval dětičky. Do dneška vlastně dělám dětské portréty. Počítal jsem, kolik tak portrétů jsem udělal, je to asi k pěti tisícům. Jestli se to dá vůbec spočítat. Doufám, že jo. Podle mého bratra se jmenuje také jeden brouk ve světové literatuře. Já to nevím, kterej to je. On byl broučkař jako jeho profesor Obermayer v muzeu. To se stalo jednou, to už potom později, když jsem maloval, že třeba v noci přišel ve tři hodiny ráno s panem profesorem Obermayerem. Mistře, slíbil jste mi portrét a tak jsem tady. A tak jsem řekl: „Prosím, račte se posadit" a dali jsme se do malování. No a malovali jsme asi do rána do šesti a on potom usnul. No a ještě v Písku jsem chodil mnohokrát za školu kreslit. Do lesa nejvíce, takže to měli rodiče se mnou dost velký trápení. I na housle jsem také hrával a jak jsme měli také ve škole hudbu nepovinnou, tak jsem tam chodil. A ten profesor nám dával úlohy, vždycky něco zahrát na klavír. A my jsme to měli napsat v notách. Tak to jsem býval vždycky nejlepší. Takže jsem pro tu hudba měl asi taky talent. A já si dodneška rád zahraju a zazpívám. A každej kumšt zase podporuje ten druhej. Takže když potřebuju třeba nějakou inspiraci, tak si zahraju na klavír a už mám myšlenku a už jdu dělat. Tak samozřejmě, že ta zkouška na akademii mi dala určitý sebevědomí, že jsem začal dělat venku, na polích lidičky, jak pracovali. A to už jsem taky přitom dělal zátiší, například ovoce, víno, prostě to všecko. Něco by se našlo i v ateliéru. Většinou jsou to věci jako na prodej, ale mně nikdy nešlo o nějakej prodej. To prostě jsem nechal stranou. A ono to vždycky nějak vyšlo. Takový starosti jsem neměl, ani když jsem se oženil. To jsem všechno nechal na manželce. Ale oni ty kšefty byly sem tam, takže se to dalo. Až potom byly veřejný zakázky…No prostě žilo se, jak se dalo. Někdy dobře, někdy hůř."

Miloval mytologii a ctil staré mistry – kopie jejich obrazů a kreseb považoval za cvičení v malířském řemesle do svých posledních dnů. Není možné určit přesně, kolik kreseb a obrazů vlastně zhotovil – rozhodně jen kreseb jsou desetitisíce, neboť ctil heslo: *„Ani den bez kresby."* Mnoho jeho obrazů zdobí soukromé i veřejné sbírky, ale také visí v mnoha rodinách píseckých i pražských jeho portréty. Známá je jeho série obrazů řady rektorů Vysoké školy veterinární v Brně, výzdoba hotelu Otava či jeho obří kompozice k sedmistému výročí města Písku (průřez historií města – 17 kreseb na molinu), velký olej pro Alšovu školu, veliký karton Lékaři z písecké nemocnice, velké rodinné portréty v Ostravě, v Písku, v Chocni, atd.. Maloval kromě portrétů také krajiny, zátiší a koně. Miloval koně a spojoval je se svým jménem: *„Jaký bych to byl Dragoun, kdybych nemiloval koně?"*

Z výstavy v Prácheňském muzeu, 1996. Foto archiv

V celém jeho díle se jako červená linie vine láska k rodné zemi, vlastenectví a víra v dobré konání člověka, který spojen se zemí, může dosáhnout božských výšin nebeských. Když v roce 1938 došlo k záboru Sudet, Dragoun vystavuje ve výloze jednoho píseckého knihkupectví svůj obraz Vlast, který jasně vypovídá o jeho „malířském" protestu proti nastávajícím soumračným časům. Za dob protektorátních jej jeho řemeslo zachránilo od totálního nasazení v Německu, jak sám vzpomíná:

F. R. Dragoun: Písek – nad Šobrovnou

„Když za Protektorátu byly zavřeny vysoké školy, byla tím postižena i Akademie a bylo tehdy nebezpečí, že budem totálně nasazeni do Reichu. Tehdy nás studenty zachránila Odborová organisace českých výtvarných umělců tím, že nás přijala za řádné členy. Během války jsem se věnoval většinou portraitování a začal jsem vytvářet cyklus podobizen našich vynikajících osobností z kulturního života. Tak vznikly portraity oper. zpěváka Karla Kalaše, koncertního mistra Jana Buchteleho, univ. prof. Dr. J. Obenbergra, Rosolka Drnáka, atd. Toulal jsem se po vlastech českých i moravských, poznával nové lidi a nové kraje a plnil skicáky venkovskou architekturou, věžemi starých měst, staletými stromy, skalami, lesními stržemi, tuláky na cestách i v opuštěných hospodách, studiemi typů nejrůznějších lidí, dětí, stařen, děvčat, ve vlacích i autobusech. Mým heslem je: Kde je malíř, tam je i jeho atelier."

Jeho těžké malířské živobytí by mohla potvrdit zejména jeho rodina a nalézáme stopy v jeho korespondenci, kdy líčí, jak například v padesátých letech maloval portrét za šišku drahého salámu, který posílá domů... Kromě několika relativně svobodných let měl problém s uplatněním svého portrétního talentu, nakonec vyjížděl do ciziny přes slovenskou Artii a tak vznikají jeho portréty různých významných osobností zejména v Rakousku a Německu. Byl vyloučen ze Svazu výtvarných umělců (1963) pro nedostatečnou úroveň výtvarných prací (sic!) a různí lidé mu v různých dobách házeli klacky a klády pod nohy, ovšem bylo také mnoho jiných, kteří jej všemožně podporovali. Vše přijímal, vždy našel cestu k tomu, aby se mohl živit tím, co znal a miloval nade vše – tedy malířskou tvorbou. I jeho obrazy ve školách či nemocnicích jsou spíše vyjádřením lásky k lidem, skrytým vzkazem nežli dobovou tendencí.

F. R. Dragoun ve svém ateliéru, foto Zdeněk Javůrek

To ostatně často uvádí i ve svých textech, což je další – mnohdy ještě neprobádané – pole činnosti renesanční osobnosti Františka Romana Dragouna. Kromě deníkových záznamů se v jeho textech jako krystaly drahokamů objevují svébytné básnické poémy, obvykle sevřené do pevné stavby veršů a rýmů. Tyto texty zhudebňuje jeho syn Roman a předává tak část díla svého otce mnoha tisícům svých posluchačů. Troufnu si tvrdit, že každý z textů, které si Roman vybral, se staly žádanými hity a vyjadřují i Romanův vztah ke světu (Zdroj, Kronikář či Velikost).

Své zkušenosti předával ochotně mnoha svým žákům, kteří na něj vděčně vzpomínají. Jmenujme namátkou alespoň některé: Jiřího Řeřichu, Romana Kubičku, Irenu Mašíkovou-Konštantovou, Radka Pilaře, Josefa Pleskota, Dalibora Říhánka, Ladislava Poláka a další.

Prácheňské muzeum v Písku připravuje jubilejní výstavu k Mistrovu nedožitému výročí, která bude zahájena 7. října slavnostní vernisáží.

VÁCLAV KINSKÝ

Více o F. R.Dragounovi na str. 30 a v příštím čísle.

František Roman DRAGOUN

akademický malíř, narozen v Písku 21. 10. 1916; zemřel v Písku 2. 7. 2005.

Po studiu gymnázia v Písku absolvuje v roce 1946 pražskou Akademii výtvarných umění – studia u prof. Josefa Loukoty, prof. Maxe Švabinského, prof. Vratislava Nechleby.

Klasicky orientovaný malíř maloval krajiny, zátiší, veduty a také portréty osobností z domova i zahraničí (kardinál Vlk, kardinál Beran, J. Wagner, J. Kalaš, prof. Absolon a další). Rozsáhlé a pestré dílo odráží jeho vlastenectví a víru, spojenou s jeho velkou láskou k rodnému kraji, lidem a přírodě.

Byl zároveň učitelem mnoha významných umělců. Známé jsou jeho překlady monografií umělců z němčiny, ilustrace čtyř knih, vzpomínkové příspěvky do kulturní revue Otavín a vlastní básnické i filozofické dílo.

Za svou tvorbu a celoživotní dílo obdržel Mezinárodní cenu Masarykovy univerzity, cenu Univerzity veterinární v Brně (spojenou s provedením portrétů 27 rektorů); obdržel rovněž cenu Masarykova akademie umění v Praze a Řád svatého Lazara Jeruzalémského.

Autoportrét „Své drahé choti", 1974

Jestliže zahřmí vteřina božského času a stane se lidským životem, plným světla a díla, plným pokory i pozemských požitků, měli bychom o tom vědět a dát vědět. Vteřina božského času se promění v Dílo a nekončící proces směřuje spirálou do výšin osvobození. Nekonečný boj smutných rytířů, zápas nekončící prohrou a draci chrlící ohně ze svých sluj. Dítě s horečkou, rozsvícená lampa a starostlivý pohled matky. Zamyšlený pohled vědce, který vystihuje i jeho slabiny a zahaluje jej závojem rembrandtovského světla.

Kouzelníci, divá zvěř a psi větřící kořist. Světec a jeho bolest, poustevník s hrstí kořínků, boháč křičící z plna hrdla svá moudra. Rodinný portrét s klidem v očích a obrazy událostí v pozadí. Autoportréty jako zrcadla duše s mnoha sklady a záhyby. Črty ze světa, kde se míhají tváře, gesta a dominanty gotických katedrál. Bitvy, které svádí lidstvo o svět a svět o lidstvo. Barokní nebe, barokní krajina a barokní záře. Zátiší plná ticha a právě rozbalených lineckých koláčků z prodejny Pramen z poloviny sedmdesátých. Básně a poémy, oslavné české texty. Národ, slavné činy jeho dcer a synů, hrdost a sounáležitost. Přimhouřené oči a laskavý pohled. Nepředstíraná láska k dětem a trpělivá činnost jako oslava lidské i boží existence. Láska k rodné zemi a městu.

Črty, rychlá změť čar, přinášející překvapivě jasnou zprávu o atmosféře ve vlaku v padesátém roce. Otevřené okno starých idylických dob, kdy čas byl měřen přesýpacími hodinami a vše sledujícími pohledy předků v těžkých řezaných rámech. Přímá linka do maloměsta ze starého mocnářství, kde zrovna na rynku hrnčíři rozmisťují na slámě své zboží, řeka v červencovém dni háže prasátka vysokému nebi, tóny splavu letí do náruče voňavých tajemných lesů a malíř pohazuje dlouhými vlasy nad tou světa krásou…

G. KLABAN

Malíř koní
(Josef Brukner)

Barvami jako ze sametu
maluje malíř jízdní četu.

Namíchá černou, bílou, hnědou,
maluje koně, kteří jedou,
maluje koně, kteří v klusu
rozběhli se mu po cirkusu,
maluje koně, kteří právě
čekají na start, kdesi v trávě.

a sotva obraz domaluje,
ještě ho něžně hřebelcuje
a štětcům vyčesává z hřív
černou noc, vítr, bílý sníh.

F. R. Dragoun – malování Nového rybníka, foto Roman Dragoun

F. R. Dragoun: Barokní výjev

V září v muzeu zazáří: slavný poklad z mohyl, fyzikální pokusy i Prachař se Řeřichou

V programu Prácheňského muzea na měsíc září si vybere snad každý: v nabídce je několik výtvarných výstav, k vidění bude slavný poklad z hradišťských mohyl, dobrodruhy potěší cestovatelská výstava o kmenech Západní Papuy žijících dosud „v době kamenné" a děti zveme do fyzikální herny, kde se konečně smí sahat na exponáty.

Papuánský domorodec

Oslavíme také 130. výročí otevření expozic veřejnosti – znamená to, že lidé rádi přicházejí za poznáním a potěšením do muzea už hezkou řádku let *(více na str. 32)*.

První **vernisáž** po prázdninách připadá hned na **čtvrtek 1. září na 17. hodinu**. Původem písecká malířka **Olga Volfová** představí v Chodbě knihovny své **Obrazy z cest**. Absolventka zdejší soukromé výtvarné střední školy, která nyní žije na Jindřichohradecku a v Praze, často čerpá náměty pro své práce právě na cestách. V Galerii muzea bude o pár dní později, **v úterý 6. září v 17 hodin**, zahájena společná výstava píseckých umělců **sochaře Jiřího Prachaře a malíře Jiřího Řeřichy**. Oba výtvarníci tvoří celoživotně v Písku, kde také několik let působili jako učitelé na výtvarných školách. Do muzejních prostor se jejich díla vrací po 15 letech. Obě výstavy potrvají do 2. října.

Malé výstavní síně se na dva měsíce změní v papuánskou divočinu. Českobudějovický cestovatel, fotograf, potápěč a tramp Dan Růžička vás nechá nahlédnout mezi **kmeny Západní Papuy,** kam podnikl několik expedic. Lidé tam dodnes žijí na úrovni doby kamenné, což autor výstavy doloží nejen řadou úchvatných fotografií, ale také etnograficky cennými předměty. Uvidíte především zbraně – luky, šípy, sekery, vyřezávané štíty, nebo nejrůznější části oblečení, například koteky – pouzdra na penis vyráběná z tykve nebo ze zobáku zoborožce. Cestovatelská expozice bude k vidění až do 23. října.

Nejslavnější archeologický nález

130. výročí otevření muzejních expozic veřejnosti připadá přesně na **9. 9.** (pozor! - neplést si se založením muzea v roce 1884). Muzeum připravilo k tomuto výročí speciální razítko, které je k dispozici na pokladně a především pak mimořádnou krátkodobou výstavu **Hradiště u Písku 1858 – Nálezy z knížecích mohyl z časné doby laténské,** která bude v Rytířském sále k vidění **od 7. do 18. září.** Zde se vůbec poprvé ve své úplnosti představí nejslavnější archeologický nález učiněný na území Čech. Poklad objevil na poli na Hradišti rolník Josef Novák v roce 1858, a jednalo se o dvě obrovské mohyly plné náramků, zlatých náušnic, stříbrných spon, byla zde i vzácná etruská konvice nebo dvě zdobené bronzové mísy. Tato vzácnost jako celek však bohužel nikdy nepatřila zdejšímu muzeu (protože v té době ještě neexistovalo), část nálezů byla uložena v Národním muzeu v Praze, část dodnes zdobí expozice vídeňského Naturhistorisches Museum. Celý poklad nebyl pohromadě více než 150 let a nyní k jeho zhlédnutí máte neopakovatelnou příležitost. Komentované prohlídky pro veřejnost povede archeolog PM Mgr. Jaroslav Jiřík, PhD. v pátek 9. 9. od 16 hodin a ve čtvrtek 15. 9. rovněž od 16 hodin, školám nabízíme opět možnost krátké komentované návštěvy po předchozím objednání.

Výroční razítko

Vzácná etruská konvice z mimořádné výstavy – skutečný poklad, který zapůjčilo vídeňské muzeum.

Ti z vás, kteří se po létě těšili na oblíbené přednášky, budou muset ještě počkat do druhé poloviny října. Přednáškový sál totiž **od 11. září do 15. října** obsadí interaktivní vzdělávací výstava pro malé i velké **FYZIKA HROU/Na exponáty sahat dovoleno**. Sál se tak promění v technickou hernu, kde si například budete moci vyzkoušet, jak vzniká elektřina nebo co praví Ampérovo pravidlo pravé ruky. Vše bude prezentováno názornou, i laikovi srozumitelnou formou, autorem výstavy je totiž učitel Ing. Vítězslav Prokop ze Střední průmyslové školy ve Žďáru nad Sázavou, který exponáty vytvořil jako učební pomůcky. Výstava je otevřená veřejnosti v sobotu od 9 do 12 hodin a v neděli od 14 do 18 hodin, pro školní třídy a skupiny kdykoliv ve všední dny po předchozím objednání na telefonu 382 201 111. Vstupné je jednotné – 20 korun za osobu.

A ještě jednu milou událost chystá muzeum na tento měsíc – **8. září v 16 hodin** v přednáškovém sále pokřtí paní **Jaroslava Pixová** svou novou knihu. Půjde o publikaci **Zámečky a tvrze jižních Čech** aneb Jak se na nich žije dnes, v níž autorka popisuje osudy devíti objektů, například zámku v Dobrši nebo unikátního souboru tvrzí a zámku v Kestřanech. Knihu bude možné na místě koupit za zvýhodněnou cenu.

Aktuální program a novinky sledujte na webu *www.prachenskemuzeum.cz,* na *www.facebook.com/pmpisek*, na plakátech a vývěsce před radnicí.

KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

Z písecké historie: Kterak a kdy v Písku muzejnictví začínalo

Nevím, kdy poprvé mohli Písečtí vyrazit na výstavu umění, ale od otevření první stálé historické expozice v našem městě uplyne 9. září tohoto roku přesně 130 let. Zkusme se ohlédnout, jaké ty začátky byly...

Písek je všeobecně považován, zvláště tedy mezi místními určitě, za mimořádně kulturní město. A opravdu těžko hledat podobně veliké město, které by mu mohlo konkurovat v počtu krátkodobých výstav či stálých expozic. Vernisáž střídá vernisáž, nezřídka probíhají i dvě najednou. Nejenom muzeum, knihovna, Sladovna, na hřebík věší v Písku obrazy i v kavárnách, vinotékách a dokonce i v hospodě. Rozsáhlé expozice stálé nabízí muzeum, elektrárna či Sladovna. Už si jen těžko dokážeme představit, že tomu někdy tak nebylo.

První výstavy v Písku však vůbec nebyly o múzách uměleckých či historických. Nejprve se literatura zmiňuje o přehlídce, která se konala v sobotu 7. září roku 1867. *„Na lukách za městem Pískem, tam kde vojsko cvičívá, konala se velká výstava plodin polních, zahradních i lesních,“* psaly o písecké slavnosti celostátní noviny Národní listy. Dále se návštěvníci seznámili s hospodářskými výrobky, včelařstvím, hedvábnictvím, zemědělskými stroji a nářadím a nechyběly ani mimořádné kousky dobytka.

Exponáty zajistily především šlechtické velkostatky, mezi vystavujícími nechyběli Lobkowiczové, Schwarzenbergové či Paarové. Z drhovelského zámku přivezli tamní ovocnáři na padesát různých druhů jablek a 32 druhů hrušek. *„Výstava byla netoliko od Písečanů, nýbrž i od okolního lidu valně navštěvována a hudba ostrostřelecká bavila po celý den,“* hodnotil tehdejší tisk. Písek se zařadil mezi několik dalších měst, která podobné hospodářské výstavy pořádala, na založenou tradici navázaly další obdobné projekty v letech 1876 a 1882.

Opravdicky „jít do muzea“ mohli obyvatelé našeho města ale až onoho 9. září roku 1886. A byla to velká sláva. Ovšem ač muzejník, musím přiznat, že nikoliv z důvodu úžasných prvních historických expozic. 8. září, tedy den předtím, se totiž odhaloval dodnes stojící pomník Františka Palackého.

Anketu „Největší Čech“ by v druhé polovině 19. století těžko vyhrál někdo jiný než právě muž s přezdívkou „Otec národa“, takže odhalení pomníku bylo událostí naprosto mimořádnou. Přijela řada významných osobností a nekonečné množství korporací, nechyběli F. L. Rieger, básník Svatopluk Čech, mnoho baronů a knížat z okolních panství. Celé toto procesí si během slavnosti prohlédlo i zbytky píseckého hradu, v té době ještě v držení písecké vojenské posádky, a úplně na závěr programu, v podstatě jen tak mimochodem, zavítalo i do budovy tehdejší reálky, dnešního gymnázia, kde bylo naskládáno několik stovek dosud shromážděných předmětů.

Muzeum je posbíralo od občanů města za dva roky své dosavadní existence. Prvními dary byly většinou mince, mnohem méně bylo zbraní či rozličných archeologických nálezů.

Hned v prvních letech najdeme v návštěvní knize i řadu zajímavých postav. Ať již malíře, jako Mikuláše Alše, Ludvíka Kubu či Adolfa Liebschera, většinou spojující návštěvu muzea s pobytem u přítele Adolfa Heyduka; či třeba skladatele Antonína Dvořáka. Ze známějších Písečáků nacházíme v pamětní knize nejvíce záznamů od lékárníka Rudolfa Dvořáčka. Sice nechodil tak často jako dnešní rekordman (alespoň podle zápisů v návštěvní knize k nám zavítá minimálně dvacetkrát do roka nedostižný Fantomas), ale budoucí stavitel slavného hotelu přicházel skoro každý rok. To již chodíval do prostorů v budově spořitelny v Karlově ulici, kam se muzeum po krátké anabázi v reálce přestěhovalo. V prostorách bývalého hradu pak sídlí od roku 1903 dodnes.

Památní kniha s nejstaršími záznamy návštěvníků píseckého muzea..

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea
Foto z archivu PM.

V budově dnešního gymnázia se roku 1886 poprvé představily nejstarší písecké muzejní exponáty.

INZERCE

Ráj sýrů
U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských i čím dál oblíbenějších kozích a ovčích sýrů.
V NABÍDCE: **farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **dárkové balíčky pro různé příležitosti, dárkové poukázky,** sýrové náčiní...

Po stopách slavných kantorů: Měli své žáky i své čtenáře

„Tak nám zase začíná škola,“ povzdychne si leckterý rodič, žák i učitel. Písek byl (a je) městem studentů a tedy i učitelů. Mezi pedagogy se najde mnoho těch, kteří při svém povolání psali (píší) knihy, články či verše.

Začneme v písecké městské škole v době renesance. Z ní vyšel humanista **Václav Hladič Písecký,** který na pražské univerzitě učil řečtinu, z níž překládal do češtiny. Základní vzdělání na písecké škole získal také **Jan Kocín z Kocinétu**, vynikající právník a Veleslavínův spolupracovník. Autor ve své době populárních děl také začínal svou kariéru jako učitel. V Písku byl žákem **Víta Trajána**, žateckého rodáka a autora latinské ódy na Písek, kterou do češtiny přeložil a upravil jiný učitel a básník – **Adolf Heyduk**.

„Jako Praha městům velí nad Vltavou, Jest i Písek, po němž toužíš, měst Otavských hlavou.“ – končí překlad v průvodci Královské město Písek. Profesor reálky **Jan Matzner** v něm svým „soustavným přehledem dějin“ Písku předběhl vydání „Dějin královského krajského města Písku nad Otavou“, které sepsal historik a v té době penzionovaný učitel, písecký archivář a ředitel místního muzea **August Sedláček**. Učil na gymnáziích v Litomyšli, Rychnově nad Kněžnou a v Táboře. Páni profesoři nepsali však jen knihy pro poučení, ale také poezii a prózu. K nejznámějším patří **Karel Klostermann**, bývalý student píseckého gymnázia, profesor německého a francouzského jazyka na německé reálce v Plzni, který téměř celé své dílo věnoval Šumavě a Pošumaví.

Méně známý je **Josef Házr Písecký**, ředitel měšťanské školy v Protivíně, autor historického románu „Kašpar Matyáš ze Sudetu“, který se odehrává ve Vodňanech v letech 1618-1628. Učitelem písecké reálky byl skoro čtyřicet let **Adolf Heyduk**, který téměř celé své dílo, čítající přes 60 svazků, napsal v Písku. Jako jediný z generace májovců se dočkal vyhlášení republiky.

„Když zřízena byla česká reálka v Písku, jejímž ředitelem stal se Jan Krejčí, odjel jsem s ním stav se supplentem těchže předmětů [kreslení a stavitelství]v Písku, kde jsem zapadl a vězím až po uši dosud. (...) Vyjeli jsme my noví supplenti, Karel Böhm a já, společně s Františkem Tonnerem a s ředitelem Krejčím koncem září 1860 dostavníkem od Zlaté husi přes Zbraslav, Mníšek a Dobříš. Jeli jsme od 2 hodin odpoledne, celou noc až do druhého dne a přijeli jsme do Písku pozdě ráno. Na stanici dostavníku čekala na nás městská rada...“ Tak vypráví ve svých Vzpomínkách literárních.

Josef Házr Písecký

Publikovali nejen páni učitelé, ale i učitelky. **Anna Regina Husová** vyučovala v Protivíně, Vodňanech i v Písku, kde se stala roku 1920 ředitelkou měšťanské školy. Významná je její práce národopisná – sbírala jihočeské pohádky, pověsti, říkanky i písně. Je autorkou mnoha knih pro děti a mládež, dnes již zapomenutých.

Anna Regina Husová

Její vrstevnice **Vilma Sokolová-Seidlová** působila jako učitelka na Smíchově, pak na vzorové škole při státním ústavu učitelek v Praze. Do Písku se přistěhovala s manželem Danielem Seidlem, profesorem gymnázia. Psala básně pro děti a velký úspěch měla se scénickou Pohádkou o zlatém klíči a živé vodě s hudbou Jaromíra Hrušky.

Vilma Sokolová-Seidlová

Ve stejném roce (1924) se narodili **Jiří Antonín Švec a František Mikolášek.** Ani jeden z nich nebyl píseckým rodákem, ale oba v Písku působili jako učitelé. J. A. Švec navíc jako ředitel ZŠ M. Gorkého (dnes E. Beneše) a F. Mikolášek jako zástupce ředitele ekonomické školy.

František Mikolášek byl původním povoláním důstojník, ale z politických důvodů byl z armády propuštěn. Doplnil si vzdělání a stal se školním inspektorem, vyučoval také na učňovské škole. Z jeho vlastních zážitků z totálního nasazení vznikla série novinových článků s názvem Tenkrát jim bylo dvacet. Ve svých knihách se věnoval zejména rodnému Bernarticku – jeho historii, zajímavostem, osudům jeho obyvatel.

František Mikolášek

J. A. Švec pocházel z učitelské rodiny, sám vyučoval český jazyk a hudební výchovu. Vedl řadu pěveckých a hudebních souborů. Sbíral lidové písně a tiskem je vydal v několika sbírkách. Publikoval v různých periodikách články s kulturní a historickou tematikou a sestavil pro ně stovky křížovek. Napsal několik knížek, např. Ukradené mládí, Moji synové (z let nuceného nasazení za druhé světové války). Kantorské paměti ukazují život učitelů během posledních tří století. Autor zde také vzpomíná na další pedagogy, např. na profesora gymnázia **Karla Votavu** a na paní učitelku **Marii Kozákovou**, jejíž široký okruh zájmů zahrnoval i turistiku, regionální historii a kulturu. Dokládá to například její Vlastivědná příručka okresu Písek. *„Není divu, že pražský rozhlas s ní natočil poutavý pořad z cyklu A léta běží, vážení… Bylo to citlivé, šrámkovsky laděné vzpomínání. A považte neuvěřitelné, pořad byl vysílán v pondělí 7. listopadu 1999 v 10 hodin a ona ho už bohužel neslyšela. Umřela o dvě hodiny dříve.“*

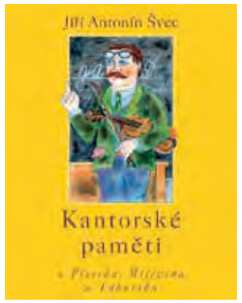

Pedagogů – spisovatelů byla (a je) celá řada – nebylo by možné je zde všechny ani vyjmenovat. A tak místo toho – jedna webová adresa vztahující se také k literatuře: *www.iliteratura.cz* je internetový literární časopis, který vznikl s cílem být zdrojem informací pro odbornou i laickou veřejnost. Výběrově mapuje a komentuje aktuální knižní nabídku, ale zároveň slouží jako rozsáhlý archiv a zdroj informací.

HANA TÝCOVÁ
Městská knihovna v Písku
Reprofoto archiv MK a autorky.

Inzerujte v Píseckém světě!

Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA VŽDY poslední pondělí v měsíci
(dva dny před tiskem)
nekomerční inzerce v Píseckém světě je **zdarma**
– řádková, ale jen pokud použijete kupón (str. 36)

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
ZNAK KVALITY PRODUŽUJE SDRUŽEN POHŘEBNÍCTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky Volejte zdarma **800 201 101**
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

NEKOMERČNÍ INZERCE
– kupón na str. 36

NABÍZÍM VÝROBU kožených sandálů na míru a s láskou k vašim nohám. Cena dohodou dle požadavků, tel.: **731 038 640**.

NABÍZÍM HLÍDÁNÍ dětí a zároveň společnost pro vaše, ale i moje dítě – 2 roky – kluk. Praxe s dětmi přes 15 let, tel.: **731 038 640.**

Z důvodu pořádání akcí pro lodní modeláře jak v Písku, tak širokém okolí, hledáme někoho, kdo by za symbolickou odměnu na několik víkendových dní v roce mohl **ZAPŮJČIT nafukovací člun pro dvě až tři osoby** se zadním čelem pro montáž elektromotoru (ten máme). Za písecké lodní modeláře předem děkuje Ladislav Douša.
Tel. **725 499 229**, e-mail: *ladous@gmail.com*.

DARUJTE prosím **kočárek pro miminko** matce v nouzi. Nejlépe Písecko. Tel. **382 212 998** nebo v ul. Bakaláře 43, Písek od 8h do 16 hodin.

PŘIJMEME vedoucí **učitelku do Montessori třídy MŠ**. Požadujeme: nejlépe pedagogické vzdělání, Montessori vzdělání výhodou, praxi v oboru, zkušenosti s vedením týmu, samostatnost, kreativitu a nové nápady, bezúhonnost. e-mail: *vasickova.daniela@gmail.com*.

DOUČOVÁNÍ matematiky a německého jazyka. Volejte **732 274 817.**

HLEDÁME KUCHAŘE/KUCHAŘKU
do naší provozovny v Písku, plat 25.000 Kč.
Tel.: 724 607 258, Ing. Lamač

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 603 831 021
737 206 711
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

VLADIMÍR SVOZIL:
Nechtěli mne, tak jsem založil spolek sám

Jednu dobu byl snad nejznámějším výtvarníkem v Písku – zcela jistě mezi výtvarníky samotnými a také mezi rodiči, kteří před několika lety posílali své ratolesti „do výtvarky" – u nich možná jen podle obličeje a laskavého vystupování. Obě tyto skupiny dobře znaly jeho prodejnu výtvarných potřeb na píseckém Drlíčově. Ti, kteří zvedli pohled nad regály, poznali také jeho obrazy, jež zavěšoval pod strop. V zadní části provozovny pak bývala malá dílna, v níž čas od času pořádal – spolu s manželkou Kateřinou – kurzy různých výtvarných technik. Prodejna zanikla, Vladimír tvoří dál.

Vladimír Svozil pochází z Prahy, kde se původně vyučil vrtařem-geologem a poté při zaměstnání vystudoval střední průmyslovou školu stavební. V Praze také získával výtvarné dovednosti v ateliéru ak. mal. Slavíkové-Hruškové. V Praze poznal i svoji manželku. *„Naše seznámení mělo v těch dobách kouzlo tajných spolků. Potkali jsme se totiž na tajném shromáždění Svědků Jehovových a přibližně za půl druhého roku jsme se vzali,"* usmívá se bolestně Vladimír, když mluví o tomto úseku svého života. Ne že by jej bolela vzpomínka sama, to se jen cestou na naši schůzku uhodil do čela tak, že do kavárny v centru Písku, kde jsme před několika léty pořádali výstavu jeho obrazů, přišel s kapesníkem a dlaněmi plnými krve.

Do Písku se rodina dostala po anabázi přes několik jihočeských bydlišť, o které jsme psali v rozhovoru s Kateřinou Svozilovou. Ta anabáze vlastně pokračuje, protože když potomci povyletovali z píseckého hnízda, manželé Svozilovi, letos v létě, přesídlili do nedalekých Chřešťovic.

K malování Vladimír nedospěl přímočaře. *„Vlastně mne inspirovala práce v prodejně výtvarných potřeb. A pak manželčina činnost výtvarnice,"* vysvětluje. *„Společně jsme pořádali výtvarné akce pro děti v předškolním věku. S dětmi jsem pracoval rád, i když to mělo svá, někdy nečekaná úskalí. Děti mi říkaly křestním jménem. Jednou pak potkám na ulici holčičku z kurzu, jak kráčí s maminkou a tatínkem. Ahoj, strejdo! – zavolala na mne andělským hláskem a já jsem pochopil, že maminka bude muset tuto důvěrnost taťkovi dlouho vysvětlovat,"* směje se.

„Vydělávali jsme výtvarnou činností, ale za umělce, chcete-li profesionálního umělce, jsem se začal považovat, až když jsem začal prodávat své obrazy. Patřím k těm, kteří touží předvést výsledky práce veřejnosti, tedy vystavovat. Zpočátku se však lidé v galeriích nenamáhali ani jen podívat na fotografie mých obrázků. Podobně jsem dopadl, když jsem se hlásil za člena Asociace jihočeských výtvarníků. Vybídli mne k tomu výtvarníci, kteří chodili ke mně do krámu. Na „vstupní prohlídce" v Českých Budějovicích jsem však byl odmítnut hlasy všech

Pištec

třiceti čtyř přítomných členů." Přiznává, že tehdy na veškeré malování zanevřel, měl chuť vyházet štětce a barvy – prostě hluboká deprese. Jenže to by nebyl Vladimír Svozil: *„To odmítnutí bylo nakonec nakopnutím: nechcete mne, dobrá, založím si spolek vlastní."* Tam kdesi má kořeny tehdejší, ještě neregistrovaná, Prácheňská umělecká beseda. Sešli se s Ondřejem Kolářem, který měl podobnou vizi, a začali kolem sebe v jakémsi volném sdružení soustřeďovat lidi podobného zaměření: výtvarníky a přátelé umění.

„Nepřijali mne v Budějovicích, ale paradoxně mne přijali do Unie výtvarných umělců ČR v Praze," doplňuje Vladimír. *„Myslím si, že spolky jsou dobré například při dojednávání výstav. A pak slouží k seznamování s lidmi, kteří chtějí chodit s otevřenýma očima a radovat se z tvoření."*

Tok rozhovoru nám přerušila číšnice, která pozorně nahlédla do našich šálků kávy, zda jsme už nedopili – krajový zvyk, s nímž jsem se dosud nesetkal ve Vídni ani v Paříži. Pauza v rozhovoru však umožňuje změnit téma.

A Vladimír pokračuje: *„Digitální fotoaparáty a fotoshopy změnily pohled na realitu. Myslím si, že již nemá smysl kopírovat ji. Možná právě proto se nevěnuji například zátiší. Chtěl bych, aby obraz byl niternou výpovědí o tom, co mne zaujme. S cílem, aby se o tom dozvěděli také jiní. Snažím se malovat obrazy, které zprostředkují intenzivní emoce. Snad proto moje malba využívající realistické prvky sklouzá k abstrakci. Obraz, aby měl právo viset, musí silně emotivně působit. Měl by být promyšlený, žádné dílo náhody. Možná právě proto se v četbě neustále vracím k Shakespearovi, jehož každá věta je promyšlená a připomíná vybroušený diamant."*

Připomínám Vladimírovi jeho prázdninové akce pro děti – sám jsem jednu takovou navštívil s vnoučaty na nádvoří hradu Zvíkova. *„Kromě takzvaného vážného malování mám rád akce s dětmi, kterým se dnes říká workshopy. Ty lze pojmou komerčně, nebo jako způsob předávání něčeho cenného. Nadchnout děti, naučit je nějaké dovednosti jako třeba míchání barev. Naučit je, že radost z malování může mít každý. Na dětech je krásné, že ještě nezapomněly mít radost ze samotného procesu tvoření bez většího ohledu na výsledek. My dospělí – a naučila nás to škola – jsme příliš zaměřeni na výsledek svého činění, děti zbožňují samotný proces."*

ANDREJ RÁDY
Autor je výtvarník a překladatel.

Vrak

Klub velocipedistů oslaví 129 let

V roce 2007 byla obnovena činnost Klubu velocipedistů Písek, který byl ustanoven v srpnu roku 1887 v restauraci U Reinerů. V sobotu 17. září se sejdou členové klubu spolu s dalšími velocipedistickými kluby, aby si připomněli 129. výročí.

Sraz je mezi půl devátou a desátou hodinou za hudebního doprovodu před restaurací U Reinerů v Palackého sadech. Po oficiálním zahájení v 10 hodin začne soutěž v běhu s obručí na závodní dráze před hudebním pavilonem. Následně se uskuteční projížďka všech velocipedistů parkem, Nerudovou ulicí, přes Havlíčkovo a Velké náměstí na Kamenný most. Poté se velocipedisté vydají na celodenní, přibližně pětadvacetikilometrový výlet po okolí Písku po trase Topělec, Borečnice, Zlivice, Čížová, Císadlovice, Bošovice, Oldřichov a zpět do Písku přes Městský ostrov, Smrkovice, Semice, a dále na Flekačky, kde akci zakončí závěrečné zhodnocení. Po trase jsou připraveny další vložené závody velocipedistů.

Srdečně zveme širokou veřejnost, na společném výletě rádi přivítáme všechny velocipedisty na starých kolech a v dobovém oblečení. Stará

kola jsou pro nové zájemce k dispozici!!! Akce je podporována městem Písek. Pořadatelé z K.V.P. si vyhrazují případné změny programu i trasy.

Bližší informace: www.velocipedistepisek.cz, tel. 732 769 199 a 736 675 265.

PAVEL KOZÁK, předseda K.V.P.

Pošli knihu dál

Pošli knihu dál – úspěšný projekt, který v Písku založila Jindřiška Jelínková a rok jej zajišťovala redakce Píseckého světa, převzal v létě spolek „Nepotřebné věci od vás – pomáhají dětem od nás“. Lidé můžou nosit knihy, které chtějí darovat, v otevírací době do obchůdku Nepotřebky, **v bývalé obchodní akademii, Karlova 111**, kde se odděleně shromažďují a je zajišťováno jejich předání potřebným – tedy například do nemocnice nebo seniorských zařízení, kde je o ně velký zájem. Otevírací doba: v pondělí zavřeno, úterý až pátek: 8:30-16:30, sobota: 8:30-11:30.

Tel. 731 487 903, www.nepotrebky.cz, facebook: Nepotřebné věci Písek

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Důrazně ale upozorňujeme, že **NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ!** Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát totožnost autora.

Pište mailem na *redakce@piseckysvet.cz*, nebo vhoďte příspěvek do schránky před vraty na adrese: Budějovická 102/5,Písek.

REDAKCE PS VÁM DĚKUJE! :-)

Kupón na nekomerční inzerci zdarma

TEXT (čitelně, max. 100 znaků – na delší inzerát potřebujete další kupón):

_____

_____

_____

Kontakt ke zveřejnění *(e-mail, tel.)*: _____

Kontaktní telefon *(povinný, pro ověření inzerátu, nebude zveřejněn)*: _____

Rubrika *(zatrhněte jednu)*: PRODÁM – KOUPÍM – VYMĚNÍM – AUTO-MOTO – ZDARMA – ZVÍŘATA – ZAMĚSTNÁNÍ – SEZNAMKA – RŮZNÉ

VYPLNĚNÝ KUPÓN vhoďte do schránky označené Písecký svět, na adrese:

Budějovická 102/5, Písek. Info: tel. 739 348 550

POD POKLIČKOU... u Dáši Hovorkové

Žitný kváskový chleba

Na formu na biskupský chlebíček dávám:

- *750 ml žitné chlebové mouky (lze míchat s celozrnnou)*
- *750 ml nastartovaného žitného kvásku (zhruba hodinu před zaděláváním kvásek nakrmím a nechám vykynout)*
- *cca 350 ml vody*
- *1,5 lžičky soli*
- *3 lžičky kmínu*
- *hrst slunečnicových semínek*
- *hrst ovesných vloček*

Lze přidat jakákoli další semínka – u nás jsou oblíbená konopná, lněná a sezamová, největším favoritem jsou ale vlašské ořechy.

V míse smícháme mouku se solí, kmínem a semínky, přidáme kvásek a nalijeme vodu. Co nejrychleji zamícháme dohromady – čím déle mícháme, tím více se směs „patlá“. Těsto by mělo být polotuhé – záleží na tekutosti kvásku, vodu přidáváme dle potřeby. Hmotu přendáme do vymazané a vysypané formy (lze použít semínka, vločky nebo žitnou mouku) a necháme v teple kynout tak, aby zvětšilo objem o třetinu až polovinu. Kynutí trvá zhruba tři hodiny. Před pečením je možné potřít povrch těsta vodou a posypat semínky.

Po vykynutí přendáme formu do vyhřáté trouby a pečeme do pěkně hnědé kůrky. Žitná mouka snáší i vyšší teploty, je možno začít péci i na 230 – 250° C, po cca 20 minutách snížíme na 200° C.

Po upečení vyklopíme chleba z formy a necháme na mřížce vychladnout. Krájíme až po úplném vychladnutí.

Kvásek je možno získat buď sušený v obchodě, nebo na kváskové mapě pana Cuketky – *http://www.cuketka.cz/kvasek/kvasek.html.* V Písku je ale poměrně značná pekařská komunita, a tak stačí se pozeptat v okolí. :-)

Během podzimu mám v plánu uspořádat minikurz kváskového pečení, sledujte stránky Píseckého světa.

Kváskovému pečení ZDAR!

Střípky z expedic: Srílanská doleva

Písecký zoolog Karel Pecl vypravuje o expedici na tajemnou, rozmanitou přírodou i památkami oplývající Srí Lanku, kam se vydal ve skupině muzejníků z celé republiky. Tentokrát o tom, jak se na ostrově jezdí...

Cyklistky

Je-li u nás doprava, protože se jezdí vpravo, pak na Srí Lance se jedná o dolevu. Díky kolonizaci Velkou Británií se zde jezdí vlevo. O tom, jak, jsme se mohli přesvědčit hned po příletu, kdy pro nás přijel sjednaný mikrobus.

Snažíme se v proplétání osobních aut, malovaných dřevěných náklaďáků, motorových tříkolek (tuk-tuků), motocyklů vezoucích až šest lidí a bicyklů jen o něco málo méně obsazených najít nějaký systém, pravidla. Marně. Zjevné je jen jedno. Nejdůležitějším vybavením jakéhokoli dopravního prostředku je houkačka. Tou žádáte o prostor, děkujete, zdravíte kamaráda, odháníte z cesty psa nebo nadáváte neurvalému pirátovi silnic. Jsme šťastní, že v tom mumraji nebudeme muset řídit sami. Řízení zde vyžaduje obrovské množství přizpůsobivosti a rychlosti. Jakmile spatříte mezeru, zatroubíte a prostě se do ní nacpete. Ale musíte být rychlejší než jiný řidič, který právě jede vedle vás nebo proti vám. Pokud nejste dost rychlí a rozhodní, musíte uhnout stranou, případně zastavit, nebo dokonce i couvnout.

Když jsem přes sklo pozoroval řidiče, měl jsem pocit, že by je pevná dopravní pravidla vlastně nebavila. Byla by to nuda, pouštět třeba každého zprava. Takhle mám někdy přednost já, někdy ty, pokud si ji ovšem vydobudeš. Zdá se to být bezohledné, ale opak je pravdou. Tato „doleva“ si žádá muže velmi tolerantní. Když předjíždíme a proti nám jede auto, neznamená to, že do nás za a) narazí čelně, nebo za b) nás smete ze silnice. Kdepak. Prostě a jednoduše se uhne, sjede na okraj a umožní nám projet. V případě nutnosti i zastaví. Mám pocit, že by se naši řidiči, mající jezdit podle pravidel Vyhlášky, měli zajet učit do tohoto orientálního chaosu.

Pravdou je, že svéráz místní dolevy je umožněn velmi důležitým faktorem a tím je její rychlost. Přesněji řečeno pomalost. Veškeré popsané manévrování se odehrává v rychlosti maximálně 40 km/hod (ve městech a osadách) a 60 km/hod (mimo lidská sídla). Při rychlosti 120 km/hod byste se totiž nemohli vyhnout psovi, který se rozhodl slunit právě uprostřed silnice a v žádném případě se nehodlá ze svého místa zvednout, nebo krávě, která právě spásá krajnici na vaší straně cesty. A najet do nich, nebo dokonce je zabít? To by buddhista neudělal. Mám nápad. Co kdyby se v našich autoškolách, kromě techniky jízdy, zdravotnického minima, značek a pravidel silničního provozu učil i buddhismus? Nepomohlo by to snížit počty mrtvých a zraněných na silnicích?

To, co jsem v úvodu popisoval, byl běžný provoz. Ale měli jsme zažít ještě větší adrenalin – v noci, když jsme v městě Kandy navštívili taneční představení. Během něj se spustil liják, který po skončení ještě zkomplikoval odjezd velkého počtu aut od divadla. Stěrače nestačily stírat, a tak v proudech vody byly všude kolem vidět jen rozmazané hvězdy reflektorů. Sjeli jsme k první křižovatce a tam jsme skončili. Uprostřed ní bylo auto na střeše a k němu se z pěti stran sjely řady aut. A další se řadily. Totální kolaps. Uprostřed křižovatky stáli dva policisté ve žlutých pláštěnkách a jen zoufale rozhazovali rukama. Nikdo nemohl ani tam, ani zpět. Tady být řidičem já, tak zamykám auto a odcházím domů.

Zdálo se, že situace nemá řešení. Přesto se všichni o nějaké pokoušeli. Někteří troubili, jiní se snažili vybočit z řad a vtěsnat se do neexistujících skulin po stranách silnic. Mezi ty druhé patřil i Kapilla. Nebyl v Kandy poprvé, a tak to tady dobře znal. Nacpal se mezi řadu stojících aut a kamenný taras svahu a za neustálého troubení popojížděl metr po metru dopředu. Po chvíli se dostal k odbočce do svahu. Zabočil a hrabal se do kopce. Ale před vrcholem byla i tato cesta ucpaná. Stáli jsme a stáli a venku stále provokativně pršelo. To inspirovalo můj močový měchýř. Nebyla naděje, že bych mohl vydržet než dojedeme domů, proto jsem pootevřel výsuvné boční dveře a vykonal potřebu do proudů padajících z nebes. Moc se mi ulevilo. Dokonce tolik, že jsem se přestal zajímat, jestli se někdy dostaneme do našeho útulného penzionu. Ale Kapilla se nevzdával. Troubil a začal couvat. To donutilo několik aut k tomu, aby couvla také. My se tím pádem dostali na úroveň otevřeného vjezdu do dvora a tam se Kapilla otočil a začal se prodírat v protisměru zase dolů. Zase jsme se ocitli na hlavní silnici. Tentokrát jsme se vydali opačným směrem, vzdalujíce se tak od našeho bydliště. Platí-li rčení, že všechny cesty vedou do Říma, proč by v Kandy nemohlo platit, že všechny cesty vedou k našemu penzionu? Ale Kapilla se přeci jen snažil směřovat k místu ubytování oklikou... Nevyšlo to. Zabočil správným směrem, ale na konci cesty nebylo vyústění na některou z hlavních silnic, ale uzavřený dvůr. Už jsme byli na cestě tři čtrtě hodiny a ujeli jsme odhadem dva kilometry. Přitom jsme tam a zase zpátky najezdili takových osm. Když jsme se ze dvora vrátili na silnici, už se řada aut směřující do křižovatky pohybovala. Sláva, jsme zachráněni. Policisté s pomocí řidičů vrak odklidili ke straně, pomalu, ale jistě jsme se posouvali k domovu. Naši radost kalila jen představa, že i v této tmě a lijáku bude Kapilla před penzionem zase couvat nad sráz, jako když jsme se přijeli ubytovat... Ale všechno dobře dopadlo a my dorazili do sucha a tepla. Jak jinak se poslouchal liják pod střechou v bezpečí pevných zdí. A jak se usínalo, když déšť konečně ustal...

Text a foto KAREL PECL

Autor je emeritní zoolog Prácheňského muzea

Každé nákladní auto je zde originálem...

Hřebejk na hlavičku

Přiznám se bez mučení, že nepatřím ke skalním fanouškům filmů Jana Hřebejka a Petra Jarchovského. Poslední film od tohoto tvůrčího tandemu, který považuji za kvalitní, je snímek „Musíme si pomáhat“ z roku 2000 (právem nominovaný na Oscara). Od té doby to podle mě šlo s jejich tvorbou horem pádem z kopce. Všechny snímky si držely standardní řemeslnou kvalitu, byly dobře natočené, vtipné i dojemné zároveň – přesně tak, jak to máme my Češi rádi – ale chyběl jim přesah a odvaha vydat se na neprobádané území. A když už se o jakési vyšší sdělení Hřebejk s Jarchovským pokusili, utopilo se v příliš literárních scénářích posledně jmenovaného, v nichž šroubované dialogy šustily papírem a předstíral se vysoký étos (nejhůře z tohoto hlediska dopadla asi Kawasakiho růže s otřesným finálním monologem).

Nicméně, jedno vážné – i když možná spíš tragikomické – téma se táhne všemi filmy jako příslovečná červená nit, a sice téma „čecháčkovství“. Jestli jsou totiž Hřebejk s Jarchovským v něčem mistři, je to vykreslení malosti našeho národa. Rozuměj, nikoliv malosti ve smyslu geografickém, nýbrž morálním. Ohýbání hřbetů, podlézání moci, snaha být se všemi za každou cenu zadobře – zkrátka určitá s odpuštěním připosranost – patří bohužel k základním rysům naší národní povahy (čest všem výjimkám). Mnoho Čechů má tendenci takto bezbolestně proplout jakýmkoliv režimem, ať už se jedná o protektorátní Čechy a Moravu v „Musíme si pomáhat“ nebo normalizační, reálně socialistické Československo v nejnovějším opusu dejvického dua jménem „Učitelka“. Přesněji řečeno, jedná se o normalizační Slovensko, protože děj filmu se odehrává na jedné bratislavské základní škole. Hrdinkou – vhodnější by bylo možná říct antihrdinkou – snímku je ovdovělá třídní učitelka, na první pohled vlídná čtyřicátnice, jejíž maska ale padá s první otázkou, kterou nebohým školákům po příchodu za katedru položí: „Čo robí tvoj otecko a mamička?“

Toto vyptávání má jediný cíl: vytvořit si z rodičů síť poskoků a ochotných přisluhovačů výměnou za dobrý prospěch jejich ratolestí. Ačkoliv tato zápletka zní banálně, tvůrci filmu se tu dotýkají citlivého tématu morálního dilematu, které musí někdy řešit každý z nás bez ohledu na to, v jakém zřízení právě žije. Žít dobře, nebo se mít dobře? Dá se jistě skloubit obojí, jenže názory na to, co je to „dobrý život“, se u různých lidí diametrálně liší. Proto není divu, že se v normalizační práskačské atmosféře (i když tenkrát už v drtivé většině případů nešlo o krk, ale „jenom“ o případný kriminál nebo nucenou emigraci) v celé třídě mezi rodiči najde jen málo jedinců ochotných k nesmělému odporu vůči kované komunistce, omotávající si vydíráním všechny kolem prstu...

Někteří kritici filmu vyčítají jeho neaktuálnost; nikoliv kvůli zasazení děje do minulého století, ale kvůli tomu, že takový film měl vzniknout hned po revoluci. Dle mého názoru je ovšem stále bolestně aktuální i v dnešní době, i když už nad námi Damoklův meč v podobě sankce za svobodné vyjádření názoru nevisí, a přesto se stále najde dost lidí, kteří si to nechtějí u nikoho mocného rozházet. Jenže dnes už ne ze strachu o vlastní život či svobodu, ale kvůli existenční nejistotě (což jistě není strach o nic menší, ale dnes už – alespoň v našich klidných středoevropských vodách – hlady nikdo neumírá). Jenže kreatury v podobě vyčůrané a mstivé pančelky – a berme ji prosím jen jako symbol obecného lidského typu, které dokážou přežít všechny režimy nejen ve školství, ale ve všech oborech lidské činnosti – jsou mezi námi dodnes. Stále splétají svoje sítě a je na každém, jestli se do nich nechá kvůli kusu žvance zamotat.

Učitelka podle mě úspěšně navazuje po 16 letech tam, kde skončil film Musíme si pomáhat, a doufám, že je příslibem dalších děl Hřebejka a Jarchovského, která budou hladit diváka proti srsti. Protože nepochybuji o tom, že se leckdo v ustrašených rodičích pozná a nebude mu to vůbec příjemné. Nelze nikoho šmahem odsoudit, ale tvrdit, že „tenkrát to jinak nešlo, dělali to tak všichni a buď rád, žes takovou volbu dělat nemusel“, je alibismus. Všichni na ruku moci nešli, a hodně si jich to natvrdo odsedělo. Buďme tedy rádi, že dnes už za jiný názor nikdo sedět nemusí a přejme školákům, kteří usednou v září do školních lavic, samé hodné a nezáludné paní učitelky, které si s minulým režimem nezadaly.

***PETR PUTNA**, překladatel*

Dar-nedar

Byli jsme tři kluci ve třídě, které fascinovala výtvarná výchova. Libor, Dalibor a já. Naše mysl čekala na téma a způsob zpracování, byli jsme jako závodní koně na startu, naše představivost pracovala na plné obrátky, nešlo nám o tu jedničku, i když jsme ji téměř vždycky měli a naše výkresy visely na nástěnce. Šlo nám o zážitek, mít možnost nepapouškovat jako v ostatních předmětech, být malými stvořiteli, ponořit se do světa, který má na počátku bílý a prázdný papír a na konci něco, co se postupně vynořilo z hlubin našich osobností. Zapomněli jsme na čas, přestali vnímat třídu – tvořili jsme… a neskutečně nás to bavilo. Čas nám většinou nestačil. „Dokončujeme, sbíráme, podepište se.“ Musel jsem se vracet zpátky do reality, vyplavat z opojení... Skončila výtvarka, skončila základní škola, rozloučili jsme se, každý šel svou cestou. Občas jsem o klucích něco zaslechl. Jednoho dne velmi smutnou zprávu. Libor zemřel.

Uběhlo 35 let od doby, kdy jsme se vídali, a já jsem se ocitl v Luhačovicích, kde Libor kdysi pracoval, procházím kolem galerie, kde kdysi vystavoval, vzpomínám na něj a vstupuji.

Prohlédl jsem si obrazy, u každého jsem se zastavil a při odchodu jen tak prohodil: „Neznal jste náhodou Libora? Byl to můj spolužák.“ Pán se na mě skrz brýle podíval, odmlčel se, a řekl: „Měl dar od Boha, a ne jeden. Byl nejen krásný kluk, ale skvělý muzikant, zpěvák, fotograf, a především malíř – předběhl dobu o 10–15 let. Jednou přišel, že něco maluje. Tak to přineste, povídám. Přinesl, a já se nestačil divit. Jeho obrazy se začaly prodávat, po celé Moravě, v Praze, v Evropě, ve Spojených státech. Maloval, jeho příjmy rostly, pohádkově. Málokdo tu vydělával tolik. Byl mladý, krásný, slavný a bohatý. Tolik darů. Ale každý to neustojí... Začal chodit po šantánech, platil pouze v papírových, pil a pil. Několikrát jsem se mu snažil pomoct, půjčoval jsem mu, zaplatil jsem mu rámy. On sliboval a neplnil, znovu sliboval a neplnil, propadal se... Vždycky bych mu pomohl, pro ten dar od Boha. A pak ho našli mrtvého. Upil se... Smutno je mi...“ I mně je smutno a vzpomínám na naši nevinnou dychtivost závodních koní při výtvarce.

Po světě chodilo a chodí mnoho lidí, kteří své dary neunesli. Dokonce v Bibli jsou lidé, kteří pro dar od Hospodina, třeba sílu v případě Samsona, krásu u Abšalóma, moudrost u Šalomouna, padli a jejich pád byl mnohdy pádem nejen pro ně samotné, ale pro celý národ. V případě Šalomouna, kdysi nejmoudřejšího a nejbohašího muže na zemi, padlo celé království, které pak už nikdy nebylo obnoveno do své původní velikosti a slávy.

Ale v Bibli je popsána bytost, skrytá za oponou tohoto světa, která obržela ještě mnohem větší obdarování než Šalomoun, a čekal ji také mnohem strmější pád, jehož důsledky lidstvo není schopno domyslet. Ten pád stále pokračuje a strhává za sebou mnohé. Na počátku je o něm psáno, že byl plný moudrosti, dokonale krásný, ozdoben drahokamy, hudebně nadán, byl zářivýn cherubem, pobýval v Boží blízkosti, byl bezúhonný, ode dne svého stvoření, dokud se v něm nenašla podlost.

„Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost, svrhnu tě k zemi...“ Ez 28:12-17. A ten pád byl velký. A důsledky? Tisíce temných odstínů zla v celých lidských dějinách i v nás samotných mají kořeny v tomto pádu. Díky svobodě, kterou nám Bůh dává, můžeme volit dobro i zlo. Nemusíme být strženi tím, jehož asi největší lží je (jak řekl Charles Baudelaire), že přesvědčil lidi o tom, že vůbec neexistuje. A že tedy za veškeré zlo je zodpovědný někdo úplně jiný... A na počátku nebyl nikdo obdarovaný tak jako on. Dar-nedar. Poraďte mi, jak byste jako rodiče rozdávali dary, schopnosti, talent svým dětem, aby je to nezničilo a aby tím dobrým jste nezpůsobili nakonec zlo těm, jež nejvíc milujete, abyste si tím dobrým nakonec nezpůsobili vlastní bolest? Aby to nebyl dar-nedar, ale jen dar. Jak byste to udělali? Jak by mohli být uchráněni lidé před zneužitím darů, před pádem a bolestí? Jedna vlastnost, která se už moc nenosí, by nás mohla chránit. Schválně, jestli ji objevíte v citátu... „Pýcha dělá z anděla ďábla a pokora dělá z člověka anděla.“

ROSŤA HOMOLA,
vedoucí oddělení spirituální péče Nemocnice Písek

V dnešní tajence se můžete dozvědět dokončení citátu americké spisovatelky Jodi Picoult: Možná musíme cestovat, abychom si...

POMŮCKA: AGON, AIKEN, AKIM, BOAS, ČÍŽOV, GRUND, REBOP, VYSA	NÁŠ HISTORIK LITERATURY	LACINO	ČÍSLOVKA	SODOVKA (LID.)	ŘECKÝ BŮH		SLOVNÍ ZÁVAZKY	PAPEŽSKÁ LISTINA		TADY	RUSKÝ REVOLUCIONÁŘ	ANGL. FIREMNÍ ZKRATKA	ZÁZRAČNÝ LÉČIVÝ NÁPOJ	CESTUJÍCÍ (ZAST.)	NOTA BENE	ČÍNSKÁ OPERA (VELKÝ TYP)
KRÁTKÁ POZNÁMKA						INIC. HEREČKY BABČÁKOVÉ			MÉDIUM							
DŽEZOVÝ STYL						LUTECIUM / NĚMECKÝ SPISOVATEL			UPRAVITI LŮŽKO / FR. ŘEKA							
1. DÍL TAJENKY										VYNÁLEZCE ŽÁROVKY / SÁZENKA						
PODPIS ANONYMA			ÚBĚL / 2. DÍL TAJENKY									OZNAČENÍ LETADEL MEXIKA / KDO SKLÍZÍ PLODY			ODSTRANIT VOUSY	TELEFONOVATI
ŘADA UDÁLOSTÍ				SUROVINY KE TKANÍ LÁTEK / ČLEN GERUSIE				SPZ LINDAU (NĚMECKO) / INIC. HEREČKY KABÁTOVÉ			ČÁST ZRŮČE NAD SÁZAVOU / TIHLETI					
	ZÁPADOČESKÉ MĚSTO	ZÁPAS VE STARÉM ŘECKU / ANGL. ONO					3. DÍL TAJENKY / BĚŽET CVALEM									
AMER. MATEMATIK						CESTOVNÍ KANCELÁŘ (ZKR.) / NĚM. FILOZOF			ZVÝŠENÝ TÓN / VYLUČOVACÍ SPOJKA				ROLAND DOMÁCKY / PTÁK SE ŠPICATOU CHOCHOLKOU			
SLOVENSKÝ BUDITEL					INIC. VIVALDIHO / LITEVSKÉ PLATIDLO			ZKR. NAŠÍ TELEVIZE / KÓD KYPERSKÉ LIBRY			TŘEBAŽE / ZKR. ZÁKLADNÍCH PROSTŘEDKŮ			SOLMIZAČNÍ SLABIKA / OBYVATEL ŘECKA		
	LÉKOPISNÉ OZNAČENÍ SOLI	VOJÁCI POBÍRAJÍCÍ ŽOLD / PRKENNÝ STROP								ZVLNIT (HLADINU) / VYKONÁVAT ODPLATU						
ALOBALY									MĚSTSKÁ POLICIE (ZKR.) / AUTOMATICKÝ SYSTÉM ŘÍZENÍ (ZKR.)			VÉZTI SE / SLONÍ ZUBY				
NĚM. JAKO				NEPŘÍJEMNÁ SITUACE / IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO ORGANIZACE							AMER. RASIST. ORGANIZACE / OBYVATEL EVROPY				NÁSTROJE K PROSÍVÁNÍ	FILIPÍN. OSTROV
MINULÝ ROK					NORSKÁ TISK. AGENTURA / HLAS VRÁNY			ŽENSKÉ JMÉNO (4.3.) / NÁJEZDNÍK						ZVRATNÉ ZÁJMENO / 4. DÍL TAJENKY		
	TITĚRNĚ	NÁZEV PÍSMENE E / GHANSKÝ KMEN					LVÍ OZDOBY / ŠPANĚL. NÁRODNÍ HRDINA						NEPROPUSTNÁ HORNINA / SVÍCE			
VOJENSKÁ HODNOST						ZNAČKA MĚDI / HOLANDSKÝ ZÁLIV			SPZ TRIER (NĚMECKO) / VYSVĚTLIVKA K TEXTU			LÉČKY / PROUD VODY				
ZLATÉ ZÁVAŽÍ V GUINEI				MOHAMEDOVA MATKA / GLYCERIDY MASTNÝCH KYSELIN						POHOVKA / POSVÁTNÝ EGYPTSKÝ BÝK						
NEALKOHOLICKÝ NÁPOJ					EDUARD DOMÁCKY / EVROPSKÝ STÁT			PITÍ / OPĚT							SNÍŽENÝ TÓN	TAMTA
ŽENSKÉ JMÉNO							UDĚLAT ZNOVU / INIC. HEREČKY BALZAROVÉ									
	KÓD AMERICKÉ SAMOY	HADEC / ANGL. ZKR. OTÁČEK ZA MINUTU										ČESKÁ FIRMA VYRÁBĚJÍCÍ OBALY / KOCOUR ZASTARALE				
ZNAČKA LYŽÍ						AMERICKÝ ANTROPOLOG / ZN. ZLATA					CITOSLOVCE VÝSMĚCHU / ZN. NANOSEKUNDY				NÁZEV HLÁSKY N	SLABIKA POSMĚCHU
POMŮCKA SLOUŽÍCÍ KE SPÍNÁNÍ VLASŮ							SPZ VERCELLI (ITÁLIE)			POLSKÝ FILM F. FALKA						
ZNAČKA MILIMETRU			ANGLICKY TY				PRVNÍ DVĚ SAMOHLÁSKY			NĚMECKY KAMENY						

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ

O poukázku na sýry

Dnes našim věrným pravidelným soutěžícím i zcela novým pátračům předkládáme sérii záběrů letních a pohodových – většinou jde o lavičky (máme jich v Písku spousty:-)), odpočinková či „hrací“ místa, samozřejmě opět do 15 minut chůze od Velkého náměstí.

Vaším úkolem je napsat k číslu název objektu, který (jehož část) je na záběru. Odpovědi zasílejte e-mailem (*redakce@piseckysvet.cz*) nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (vedle prodejny Second Hand).

Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

Dva vylosovaní výherci získají každý **poukázku v hodnotě 300 Kč na nákup v Ráji Sýrů na Drlíčově (viz str. 32).**

Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (nemusí být všechny).

Termín pro odpovědi: nejpozději středa 21. ZÁŘÍ.

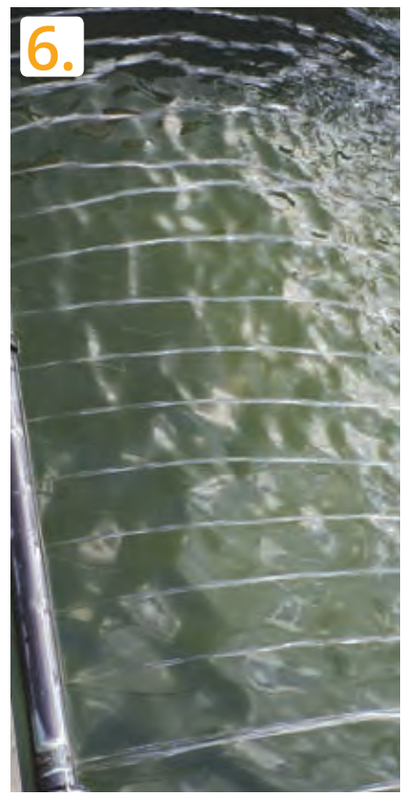

JAK TO DOPADLO MINULE?

Do slosování postoupilo 9 soutěžích, kteří zodpověděli správně šest nebo sedm otázek. Odměnu do soutěže věnoval Ranč Ixion.

Na hodinovou projížďku na koni se může těšit **Mgr. Karel Vazač.**

A správné odpovědi z letního čísla?

1) Domeček Tábornického klubu u lávky na ostrov; 2) Uzávěr parovodu na Novém mostě u elektrárny; 3) Busta O. Ševčíka na Svatotrojickém hřbitově; 4) Památník obětem nacismu v Čechově ul. u sídl. Portyč; 5) Pamětní deska na bývalé škole na Alšově nám.; 6) Dům v Chelčického ul. č.p. 72 – roh Soukenické ul.; 7) Zvonice na Svatotrojickém hřbitově.